

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 17. prosince 2010 (03.01)
(OR. fr)**

18101/10

**Interinstitucionální spis:
2010/0383 (COD)**

JUSTCIV 239

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	16. prosince 2010
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Pierra de BOISSIEUA, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: KOM(2010) 748

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne,
KOM(2010) 748

2010/xxxx (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

(přepracované znění)

{SEK(2010) 1547}

{SEK(2010) 1548}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Obecné souvislosti

Tento návrh je přepracováním nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále také „nařízení Brusel I“).

Nařízení Brusel I je šablonou pro justiční spolupráci v Evropské unii. Vztahuje se na velkou řadu věcí, na nároky vyplývající nejen ze smluvních ale rovněž odpovědnostních a vlastnických vztahů. Nařízení určuje nejvhodnější soudní příslušnost pro řešení přeshraničního sporu, a zajišťuje hladké uznávání a výkon soudních rozhodnutí vydaných v jiném členském státě. Nařízení nahradilo Bruselskou úmluvu z roku 1968, která byla uzavřena v dané době deseti členskými státy a která byla následně novelizována tak, aby odrážela postupné rozšiřování Unie. Nařízení je použitelné ve všech členských státech, a to i díky samostatné mezinárodní dohodě v Dánsku, které má zvláštní režim pro justiční spolupráci v rámci Smlouvy o fungování Evropské unie.

Nařízení vstoupilo v platnost v březnu 2002. Osm let poté přezkoumala Komise jeho fungování v praxi a má za to, že je nutné jej pozměnit.

1.2. Odůvodnění a cíle návrhu

Přestože je považováno, že nařízení celkově funguje úspěšně, konzultace zúčastněných stran a řada právních a empirických studií zadaných Komisí odhalily řadu nedostatků ve stávajícím fungování nařízení, které lze odstranit. V zásadě lze vypočítat čtyři hlavní nedostatky:

- Řízení o uznání a výkonu soudního rozhodnutí v jiném členském státě (řízení o prohlášení vykonatelnosti, „*exequatur*“) představuje i nadále překážku pro volný pohyb rozhodnutí, která přináší zbytečné náklady a zpoždění pro dotčené účastníky, a odrazuje společnosti a občany od plného využívání vnitřního trhu.
- Celkově je v EU neuspokojivý přístup ke spravedlnosti ve sporech, v nichž je žalovaným osoba z třetí země mimo EU. Vyjma několika výjimek se stávající nařízení se použije pouze tehdy, když má žalovaný bydliště v rámci EU. V ostatních případech se příslušnost řídí vnitrostátním právem. Rozdílnosti ve vnitrostátním právu způsobují, že obchodní společnosti z EU nemají rovný přístup ke spravedlnosti při transakcích s partnery z třetích zemí: některé se mohou snadno domáhat soudní ochrany v EU, jiné nikoliv, a to dokonce v situacích, kdy není příslušný žádný jiný soud zajišťující řádný proces. V případech, kdy vnitrostátní právní předpisy nepřiznávají možnost obrátit se na soud ve sporech s osobami mimo EU, není navíc zaručen výkon mandatorního práva EU ochraňujícího určité osoby, např. spotřebitelů, zaměstnanců nebo obchodních zástupců.
- Je třeba zlepšit účinnost dohod o volbě soudu. V současnosti nařízení přikazuje soudu určenému stranami dohody o volbě soudu, aby přerušil řízení v případě, že jiný soud zahájil řízení jako první. Toto pravidlo umožňuje účastníkům soudních řízení jednajících ve zlém víře, aby oddalovali rozhodnutí sporu dohodnutým subjektem tím, že nejprve podají návrh k nepřislušnému soudu. Tato možnost vytváří další náklady a oddaluje a oslabuje

právní jistotu a předvídatelnost řešení sporů, kterou by měla přinášet dohoda o volbě soudu.

- Hranici mezi rozhodčím řízením a soudním řízením je třeba lépe vymezit. Z oblasti působnosti tohoto nařízení je vyloučeno rozhodčí řízení. Když však strana napadne platnost rozhodčí dohody před soudem, může účinně tuto dohodu oslabit a vytvořit situaci, kdy probíhá bezúčelně souběžné soudní řízení, což může způsobit, že jsou vydána vzájemně neslučitelná rozhodnutí sporu. Zapříčiňuje to další náklady a odklady, oslabuje to předvídatelnost řešení sporů a podněcuje k nekalým taktikám při vedení sporu.

Podrobnou analýzu problémů současného systému i dopadů, které mají rozličné varianty zvažované pro jejich řešení, lze najít v posouzení dopadů, které doprovází tento návrh.

Celkovým cílem revize je dále rozvinout evropský prostor práva tím, že dojde k odstranění zbývajících překážek volného pohybu soudních rozhodnutí podle zásady vzájemného uznávání. To, že jde o cíl důležitý, zdůraznila Evropská rada ve svém Stockholmském programu z roku 2009¹. Konkrétněji je cílem návrhu usnadnit přeshraniční soudní spory a volný pohyb rozsudků v Evropské unii. Revize nařízení by měla rovněž přispět k tomu, aby se vytvořilo právní prostředí nezbytné k obnově evropského hospodářství.

2. KONZULTACE A POSOUZENÍ DOPADŮ

Tomuto návrhu předcházela rozsáhlá konzultace zúčastněné veřejnosti, členských států, dalších orgánů a odborníků ohledně problémů, které se vyskytují ve stávajícím systému a jejich možných řešení. Dne 21. dubna 2009 přijala Komise zprávu o uplatňování nařízení a zelenou knihu obsahující návrhy na přezkum nařízení, přičemž k těmto návrhům obdržela celkem 130 odpovědí. Komise zohlednila výsledky několika studií k různým aspektům revize, zejména studii z roku 2007 o praktickém uplatňování nařízení² a studii z roku 2006 o podpůrné příslušnosti³. Další dvě externí studie⁴ provedly sběr empirických údajů o dopadu různých variant reformy. Komise spoluorganizovala dvě konference o revizi v roce 2009⁵ a 2010⁶. V červenci 2010 proběhla schůzka s vnitrostátními experty. Byla vytvořena samostatná expertní skupina k otázce rozhodčího řízení, zasedala třikrát, a to v červenci, září a říjnu 2010.

Z konzultačního procesu vyplývají tato stanoviska zúčastněných osob k hlavním prvkům reformy: Co se týče zrušení prohlášení vykonatelnosti, velká většina zúčastněných osob a všechny členské státy podpořily cíl, kterým je volný pohyb rozsudků v rámci Evropské unie. Existovala rovněž obecná podpora zrušení řízení o prohlášení vykonatelnosti jakožto prostředku pro dosažení tohoto cíle. Převážná většina zúčastněných osob měla za to, že

¹ Přijato na zasedání Evropské rady ve dnech 10. a 11. prosince 2009.

² Realizovanou prof. Burkhardem Hessem z Univerzity v Heidelbergu, která je dostupná na http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

³ Realizovanou prof. Arnaudem Nuytsem z Univerzity v Bruselu, která je dostupná na http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

⁴ Studie o Sběru údajů a analýze dopadu některých aspektů možné revize řízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, provedené institucí Centre for Strategy & Evaluation Services (CSES) v roce 2010, která je k dispozici na ...; Studie k hodnocení dopadu možné ratifikace ze strany Evropského společenství Haagské úmluvy o dohodách o volbě soudu provedené institucí GHK v roce 2007, k dispozici na http://ec.europa.eu/dgs/justice_home/evaluation/dg_coordination_evaluation_annexe_en.htm.

⁵ Konference organizovaná společně s Univerzitou z Heidelbergu a periodikem Journal of Private International Law.

⁶ Konference organizovaná společně se španělským předsednictvím.

zrušení prohlášení vykonatelnosti by mělo být doplněno zárukami, zejména na ochranu práv na obranu osoby, proti které je veden výkon rozhodnutí. Stanoviska se rozcházela ve věci rozsahu těchto záruk a místa, kde by se jich mělo dovolávat (členský stát výkonu nebo členský stát původu). Specifické obavy byly zmíněny ve vztahu ke zrušení prohlášení vykonatelnosti u rozhodnutí ve věcech pomluvy a řízení o kolektivním odškodnění. Pokud jde o fungování nařízení v mezinárodním právním řádu, existoval obecný názor, že vícestranná ujednání na mezinárodní úrovni by byla nejvhodnějším rámcem pro tuto úpravu. Vzhledem k tomu, že tento přístup selhal, rozcházela se stanoviska ohledně nejvhodnějšího postupu. Zatímco řada zúčastněných osob a členských států podporovala rozšíření pravidel o příslušnosti na žalované z třetích zemí, zejména aby byl zajištěn přístup ke spravedlnosti u soudů v Evropě, většina zúčastněných osob měla za to, že by uznávání a výkon rozsudků soudů třetích zemí měly probíhat ve vícestranném rámci, který by zajistil reciprocitu na mezinárodní úrovni. Pokud jde o dohody o volbě soudu, zúčastněné osoby a členské státy vyjádřily velkou podporu zlepšení účinnosti těchto dohod. Z různých způsobů pro dosažení tohoto cíle bylo preferováno, aby se zvolenému soudu umožnilo prioritně rozhodovat o své příslušnosti. Takový mechanismus by značně vyhovoval systému založenému v Haagské úmluvě o dohodách o volbě soudu z roku 2005, a tudíž by zajišťoval soudržný přístup uvnitř Unie i na mezinárodní úrovni, kdyby se Unie v budoucnosti rozhodla uzavřít tuto úmluvu z roku 2005. Pokud jde o hranici mezi nařízením a rozhodčím řízením, přestože mnoho zúčastněných osob uznalo problém a podpořilo budoucí akci, několik asociací rozhodců vyjádřilo obavy ohledně dopadu jakékoliv právní regulace na vedoucí úlohu evropských rozhodčích středisek z globálního hlediska. Rozcházely se názory na to, zda je nejlepším postupem aktivně podporovat rozhodčí dohody tím, že bude bráněno souběžným soudním řízením a nekalé taktice při vedení sporu, nebo vyloučit rozhodčí řízení obecněji z působnosti nařízení. Většina zúčastněných osob každopádně vyjádřila obecné uspokojení s fungováním úmluvy z New Yorku z roku 1958, které by nemělo být oslabeno žádnou akcí Unie v dané věci.

Komise analyzovala náklady a výhody hlavních aspektů navrhované reformy ve svém posouzení dopadů, které doprovází tento návrh.

3. PŘÁVNÍ PRVKY NÁVRHU

3.1. Shrnutí navrhované akce

Toto jsou navrhované prvky reformy:

- zrušení mezitímního řízení o uznání a výkonu soudních rozhodnutí (řízení o prohlášení vykonatelnosti) s výjimkou pro soudní rozhodnutí ve věcech pomluvy a rozhodnutí v řízeních o kolektivním odškodnění;
- rozšíření působnosti pravidel o příslušnosti obsažených v nařízení na spory, ve kterých jsou žalovanými osoby z třetích zemí, a to včetně případů, kdy řízení ve stejné věci probíhá u soudu v EU nebo u soudu mimo EU;
- posílení účinnosti dohod o volbě soudu;
- lepší vytyčení hranice mezi nařízením a rozhodčím řízením;
- lepší koordinace řízení vedených před soudy členských států;

- zlepšení přístupu ke spravedlnosti u některých zvláštních druhů sporů; a
- ujasnění pravidel, za kterých je možný volný pohyb předběžných a zajišťovacích opatření v EU.

3.1.1. *Zrušení prohlášení vykonatelnosti*

Justiční spolupráce v občanských věcech se v Evropě vyvinula v souvislosti s vytvářením vnitřního trhu, přičemž tato spolupráce je založena na předpokladu vzájemného uznávání soudních rozhodnutí. Vzájemné uznávání se v Unii postupně zdokonalovalo snižováním kontroly cizích soudních rozhodnutí. V dnešní době justiční spolupráce a míra důvěry mezi členskými státy dospěla do stádia, ve kterém je možné pokročit k jednoduššímu, méně nákladnému a více automatizovanému systému pohybu soudních rozhodnutí tím, že se odstraní stávající formality mezi členskými státy. Návrh proto ruší řízení o prohlášení vykonatelnosti pro všechna soudní rozhodnutí, na která se vztahuje toto nařízení, s výjimkou rozhodnutí ve věcech pomluvy a v řízení o kolektivním odškodnění. Zrušení řízení o prohlášení vykonatelnosti bude doplněno procesními zárukami zajišťujícími, aby byla odpovídajícím způsobem chráněna práva žalovaného na spravedlivý proces a na obranu právní ochranu, jež jsou zaručena v článku 47 Listiny základních práv EU. Žalovaný by měl k dispozici tři hlavní opravné prostředky, prostřednictvím kterých by mohl ve výjimečných situacích zabránit tomu, aby rozhodnutí vynesené v jednom členském státě nabylo účinku v jiném členském státě. Zaprvé, mohl by napadnout rozhodnutí v členském státě, ve kterém bylo vydáno, jestliže nebyl řádně vyrozuměn o řízení v tomto státě. Zadruhé, návrh by představoval mimořádný opravný prostředek v členském státě výkonu, který by umožňoval žalovanému napadnout jakékoliv jiné procesní vady, které mohly nastat v řízení před soudem, jež rozhodnutí vydal, a které mohly porušit jeho právo na spravedlivý proces. Třetí opravný prostředek by žalovanému umožnil pozastavit výkon rozhodnutí v případě, že je toto rozhodnutí neslučitelné s jiným rozhodnutím, které bylo vydáno v členském státě výkonu nebo – za splnění určitých podmínek – v jiné zemi. Situace, které řeší tyto záruky, jsou v dané chvíli řešeny některými stávajícími důvody k zamítnutí, zejména pro účely zajištění ochrany práva na obranu s tím hlavním rozdílem, že se zrušuje kontrola hmotněprávního veřejného pořádku. Dojde k úspoře času a nákladů řízení o prohlášení vykonatelnosti jako takových, přičemž bude i nadále zajištěna nutná ochrana žalovaných.

Návrh rovněž obsahuje řadu normalizovaných formulářů, jejichž cílem je usnadnit uznávání a výkon cizích soudních rozhodnutí při neexistenci řízení o prohlášení vykonatelnosti a také návrh na přezkum v rámci postupů zaručujících výše uvedená práva na obranu. Tyto formuláře usnadní výkon rozhodnutí příslušnými orgány, zejména tam, kde je nutné vypočítat úroky a náklady. Sníží to rovněž potřebu překladů rozhodnutí a žalovaným, kteří musí činit procesní úkony v jiném členském státě, to usnadní podávání návrhů na přezkum rozhodnutí.

Návrh zachovává řízení o prohlášení vykonatelnosti pro soudní rozhodnutí ve věcech pomluvy, ve kterých jednotlivec namítá, že došlo k narušení soukromí a osobnostních práv sdělovacími prostředky. Jde o zvláště citlivé věci a členské státy přijaly různé přístupy k otázce, jak zajistit dodržování různých dotčených základních práv, jako je právo na lidskou důstojnost, respektování soukromého a rodinného života, ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací. Z těchto rozdílů ve spojení s neexistencí harmonizovaných kolizních norem na úrovni Unie (viz čl. 1 odst. 2 písm. g) nařízení (ES) č. 864/2007 (nařízení Řím II)⁷,

⁷ Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 40.

vyplývá, že je předčasné předpokládat, že již existuje nezbytná míra důvěry mezi právními systémy k tomu, aby bylo možné posunout se od stávajícího stavu v této věci. Jeví se proto vhodnějším zachovat dočasně řízení o prohlášení vykonatelnosti pro rozhodnutí ve věcech pomluvy do doby, než se více ujasní jak hmotněprávní normy, tak kolizní normy v dané oblasti.

Prohlášení vykonatelnosti se rovněž zachovává pro rozhodnutí v řízeních zahájených skupinou žalobců, subjektem zastupujícím zájmy členů nebo subjektem jednajícím ve veřejném zájmu, která se týkají náhrady škody způsobené nezákonnými obchodními praktikami velkého počtu žalobců („kolektivní odškodnění“). Stávající mechanismus na odškodnění skupiny osob poškozených v důsledku nezákonných obchodních praktik se v rámci EU značně liší. Každý vnitrostátní systém pro náhradu škody je v zásadě jedinečný a v dané oblasti neexistují dva stejné systémy. Některá řízení se vztahují pouze na velmi specifické oblasti (např. na náhradu ztrát z kapitálových investic v Německu nebo škodu způsobenou protisoutěžními praktikami ve Spojeném království); jiné mají širší působnost (např. španělská řízení pro kolektivní odškodnění). Druhý rozdíl se týká aktivní legitimace v řízeních o odškodnění: některé členské státy svěřily pravomoc zahajovat řízení v určitých oblastech veřejným orgánům (např. veřejnému ochránci práv ve Finsku), jiné udělují aktivní legitimaci soukromým organizacím, třeba spotřebitelským asociacím (např. Bulharsko) nebo jednotlivcům jednajícím jménem skupiny (např. Portugalsko). V mnoha členských státech existuje kombinace několika pravidel pro aktivní legitimaci. Další rozdíly se týkají kategorií poškozených, které se mohou účastnit řízení o kolektivním odškodnění. Většina výše uvedených vnitrostátních systémů umožňuje odškodňovat spotřebitele, zatímco pouze několik málo umožňuje rovněž odškodňovat jiné poškozené, např. drobné podnikatele. Rozdíly rovněž existují v účincích rozhodnutí na členy dotyčné skupiny: ve většině členských států zavazuje rozhodnutí pouze osoby, které výslovně souhlasily s řízením („opt-in“, např. Švédsko, Itálie). V několika členských státech se rozhodnutí stává závazné pro všechny členy skupiny, pokud výslovně nesouhlasili (Portugalsko, Dánsko, Nizozemsko). Existují navíc rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o okamžik, ve kterém jsou oprávnění k podání návrhu individuálně identifikováni. V některých členských státech k identifikaci musí dojít, když je podána skupinová žaloba (např. Spojené království), zatímco v jiných členských státech k tomu může dojít v pozdější fázi (např. Polsko nebo Španělsko). Existují rovněž zjevné rozdíly v úpravě, kterou se řídí financování žalob o kolektivním odškodnění, rozdělení výtěžku a využití mechanismů alternativního řešení sporů. Vzhledem k těmto značným rozdílům nelze předpokládat, že existuje v této fázi požadovaná míra důvěry. Proto Komise provedla veřejnou konzultaci o evropském přístupu ke kolektivnímu odškodnění, jejímž cílem bylo odhalit, v jaké druhy kolektivní odškodnění by mohly být zasazeny do právního systému EU a do právních systémů 27 členských států EU. Veřejná konzultace mimo jiné umožní určit, jak účelná jsou pravidla evropského civilního práva hmotného a procesního pro otázky kolektivního odškodnění a jak se vykonávají rozsudky v této oblasti v rámci EU. Do doby, než budou k dispozici výsledky této konzultace, je předběžné měnit stávající stav věci kolektivního odškodnění rušením řízení o prohlášení vykonatelnosti pro rozhodnutí vynesena v řízeních o kolektivním odškodnění. Jestliže by výsledkem konzultace bylo přijetí opatření k harmonizaci nebo sblížení v této oblasti, měla by se na příslušná řízení odpovídajícím způsobem vztahovat ustanovení o zrušení řízení o prohlášení vykonatelnosti, která jsou obsažena v předloze nařízení. Tímto rozšířením by neměla být dotčena možnost Komise navrhnout, s ohledem na účinnost a přípustnost takového vývoje v evropském soudním řádu, aby bylo zrušeno mezitímní opatření v řízeních o kolektivním odškodnění i v případě, že tato opatření k harmonizaci nebo sblížení předpisů neexistují.

3.1.2. Zlepšení fungování nařízení v mezinárodním právním řádu

Je navrhováno několik změn, jež mají za cíl zlepšit fungování nařízení v mezinárodním právním řádu.

- Návrh rozšiřuje pravidla o příslušnosti obsažená v nařízení na žalované z třetích zemí. Tato změna obecně rozšíří možnosti společností a občanů žalovat osoby z třetích zemí v EU, protože se stanou použitelnými zvláštní pravidla o příslušnosti, která např. zavádí příslušnost v místě smluvního plnění. Konkrétněji novela zajistí, že pravidla o příslušnosti chránící spotřebitele, zaměstnance a pojištěnce se budou rovněž použít v případech, kdy má žalovaný bydliště mimo EU.
- Návrh dále harmonizuje pravidla podpůrné příslušnosti a vytváří dvě další příslušnosti pro spory, kterých se účastní žalovaní s bydlištěm mimo EU. Zprvée, návrh stanoví, že žalovaný, který není z EU, může být žalován v místě, kde se nachází movitý majetek, který mu náleží, za předpokladu, že hodnota tohoto majetku není ve vztahu k hodnotě uplatňovaného nároku nepřiměřená a že spor má dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu bylo zahájeno řízení. Navíc soudy členského státu budou moci založit svou příslušnost, pokud nebude k dispozici jiný příslušný soud zaručující právo na spravedlivý proces a spor bude mít dostatečnou vazbu na dotyčný členský stát („*forum necessitatis*“). Harmonizace podpůrné příslušnosti zajišťuje, aby občané a podniky měli rovný přístup k soudu v Unii a aby pro podniky na vnitřním trhu existovaly v tomto ohledu rovné podmínky. Harmonizovaná pravidla kompenzují odstranění stávajících vnitrostátních pravidel. Zprvée, příslušnost soudu, kde se nachází majetek, vyrovnává skutečnost, že žalovaný se nenachází v Unii. Toto pravidlo již dnešní době platí v nemalé skupině členských států a jeho výhodou je, že zajišťuje, aby rozhodnutí bylo vykonáno ve státě, kde bylo vydáno. Zadruhé, *forum necessitatis* zaručuje právo na spravedlivý proces pro navrhovatele z EU, což je zvláště důležité pro společnosti z EU, které investují v zemích, kde není vyspělý právní systém.
- Návrh zavádí diskreční pravidlo překážky litispendence („*lis pendens*“) pro spory týkající se stejné věci mezi stejnými stranami, které se projednávají před soudy v EU a v třetí zemi. Soud v členském státě může výjimečně řízení přerušit, pokud ve věci zahájil dříve řízení soud mimo EU a očekává se, že tento soud rozhodne v přiměřené době a jeho rozhodnutí bude možné uznat a vykonat daném členském státě. Cílem této změny je vyloučení souběžných řízení uvnitř a mimo EU.

3.1.3. Posílení účinnosti dohod o volbě soudu

Návrh obsahuje dvě změny, jejichž cílem je zlepšit účinnost dohod o volbě soudu:

V případě, že strany určily konkrétní soud nebo soudy pro řešení jejich sporu, dává návrh přednost zvolenému soudu, aby rozhodl o své příslušnosti bez ohledu na to, zda zahájil řízení jako první nebo ne. Jakýkoliv další soud musí řízení zastavit do doby, než zvolený soud založí svou příslušnost, nebo v případě neplatné dohody o volbě soudu svou příslušnost odmítnul. Tato změna zvýší účinnost dohod o volbě soudu a nebude vyzývat k zneužívání možnosti zahajovat řízení i u nepřislušných soudů.

Návrh navíc zavádí harmonizovanou kolizní normu pro určení o věcné platnosti dohod o volbě soudu, a tudíž zajišťuje podobný výsledek tohoto posouzení, bez ohledu na to, který soud řízení zahájil.

Obě změny odráží řešení vytvořená v Úmluvě o dohodách o volbě soudu z Haagu z roku 2005, tudíž se usnadňuje možné uzavření této dohody ze strany Evropské unie.

3.1.4. *Dokonalejší vymezení hranice mezi nařízením a rozhodčím řízením*

Návrh obsahuje zvláštní pravidlo o vztahu mezi rozhodčím řízením a soudním řízením. Stanoví povinnost pro soud, který zahájil řízení, aby řízení přerušil, jestliže je jeho příslušnost napadena na základě rozhodčí dohody a rozhodčí soud zahájil řízení ve věci nebo bylo zahájeno soudní řízení týkající rozhodčí dohody v členském státě, kde se má rozhodčí řízení konat. Tato změna posílí účinnost rozhodčích dohod v Evropě, zabrání souběžným soudním a rozhodčím řízením a nebude vyzývat ke zdržovací nekalé taktice při vedení sporu.

3.1.5. *Lepší koordinace řízení před soudy členských států*

Cílem dalšího souboru změn je zlepšit koordinaci řízení v členských státech. Jde o následující změny:

- Cílem návrhu je zdokonalit obecné pravidlo o překážce věci zahájené tím, že se soudu, který první zahájil řízení, stanoví lhůta pro rozhodnutí o své vlastní příslušnosti. Změna navíc upravuje výměnu informací mezi soudy, které vedou řízení ve stejné věci.
- Návrh usnadňuje sloučení závislých řízení tím, že ruší podmínku, že sloučení musí být možné podle vnitrostátního práva.
- Co se týče předběžných nebo ochranných opatření, návrh stanoví volný pohyb těchto opatření, jež nařídil soud s příslušností ve věci samé, a to včetně za určitých podmínek i opatření, která byla vydána v nesporném řízení („*ex parte*“). Oproti tomu návrh brání volnému pohybu předběžných opatření nařízených jiným soudem, než tím, který má příslušnost ve věci samé. Vzhledem k tomu, že v této otázce existují značné rozdíly ve vnitrostátním právu, měl by být účinek těchto opatření omezen na území toho členského státu, kde byla nařízena, a tím vyloučit, že bude zneužito volného určování soudní příslušnosti („*forum-shopping*“). Konečně, jestliže probíhá řízení ve věci samé u jednoho soudu a u jiného soudu je podán návrh na vydání předběžného opatření, vyžaduje návrh nařízení, aby tyto dva soudy spolupracovaly a zajistily, aby došlo k zohlednění všech okolností případu při vydávání předběžného opatření.

3.1.6. *Zlepšení přístupu ke spravedlnosti*

Závěrečný soubor zlepšuje praktické fungování pravidel o příslušnosti. Patří do něj:

- vytvoření příslušnosti pro nároky z věcných práv v místě, kde se nachází movitý majetek;
- možnost, aby zaměstnanec podal žalobu proti vícero žalovaným v oblasti zaměstnávání podle čl. 6 odst. 1. Tato možnost existovala podle Bruselské úmluvy z roku 1968. Z jejího znovuzavedení do nařízení budou mít prospěch zaměstnanci, kteří chtějí zahájit řízení proti společným zaměstnavatelům usazeným v různých členských státech (viz stav uvedený ve věci C-462/06). Z obnovení možnosti sloučit řízení proti několika žalovaným budou mít prospěch zejména zaměstnanci. Nezdá se, že by obrácená situace, tj. sloučení řízení proti několika zaměstnancům zaměstnavatelem, v praxi vyvstala ve věci individuálních pracovních smluv;

- možnost uzavřít dohodu o volbě soudu pro spory týkající pronájmu prostor k profesionálnímu využití a
- povinné poučení žalované strany, která se dostavila k soudu, o právních důsledcích nenapadnutí soudní příslušnosti.

3.2. Právní základ

Tento návrh mění nařízení 44/2001, které je založeno na čl. 61 písm. c) a 67 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství. Od vstupu v platnost Lisabonské smlouvy je odpovídajícím právním základem čl. 81 odst. 2 písm. a), c) a e) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Hlava V části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie není použitelná na Dánsko z důvodu Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvám. Použitelnost pravidel uvedených v nařízení 44/2001 však byla na Dánsko rozšířena Dohodou ze dne 19. října 2005 mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Tato dohoda rovněž obsahuje mechanismus, který Dánsku umožňuje používat všechny akty, kterými se mění nařízení 44/2001.

Hlava V není rovněž použitelná na Spojené království a Irsko, pokud tyto země nerozhodnou jinak v souladu s příslušnými pravidly protokolu o jejich postavení s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva.

3.3. Subsidiarita a proporcionalita

Výše uvedené různé prvky revize splňují podmínky subsidiarity a proporcionality. Co se týče subsidiarity, zrušení prohlášení vykonatelnosti nelze dosáhnout členskými státy, protože dané řízení bylo harmonizováno nařízením Brusel I a může být proto změněno pouze nařízením. Stejně zdůvodnění se použije rovněž na zdokonalení stávajících pravidel o příslušnosti a koordinaci řízení mezi členskými státy. Co se týče navrhované harmonizace zbytkové příslušnosti členských států, stávající rozdílnost vnitrostátních pravidel vytváří nerovné tržní podmínky pro společnosti, které se účastní transakcí s osobami mimo EU. Pouze právní předpis na úrovni EU může vytvořit rovné podmínky. Konečně, pokud jde o hranici s rozhodčím řízením, nemohou samy členské státy zajistit, že rozhodčí řízení ve svém členském státě jsou řádně koordinována se soudním řízením probíhajícím v jiném členském státě, protože účinky vnitrostátní právní úpravy jsou omezeny zásadou teritoriality. Je proto nutná akce na úrovni EU.

Posouzení dopadů připojené k tomu návrhu dokládá, že výhody každé navrhované změny převažují nad souvisejícími náklady, a navrhované opatření je tudíž proporcionalní.

3.4. Vliv na základní práva

Jak podrobně uvádí posouzení dopadů doprovázející tento návrh a v souladu s dokumentem Unie s názvem Strategie účinného uplatňování Listiny základních práv Evropskou unií⁸, všechny prvky reformy respektují Listinu základních práv, a zejména právo na obranu a spravedlivý proces zaručené v jejím článku 47. Zlepšují rovněž úroveň ochrany spotřebitele

⁸ Sdělení Komise, KOM(2010) 573 v konečném znění ze dne 19.10.2010.

uvedenou v článku 38. Zrušení prohlášení vykonatelnosti bude doprovázeno vytvořením zvláštních řízení o přezkumu, která zajistí, aby měl žalovaný účinnou právní ochranu a aby rozhodnutí, při kterém nebylo dodrženo jeho právo na spravedlivý proces nebo práva na obranu, nenabývalo vůči němu účinku. Plánované změny pro mezinárodní právní řád zlepší přístup ke spravedlnosti v Evropské unii pro občany, tj. slabší strany, a společnosti. Odstranění možností pro obcházení dohod o volbě soudu nebo rozhodčích dohod snižuje nebezpečí souběžných řízení, a tudíž zlepšuje obecnou účinnost spravedlnosti a svobodu podnikání uvedenou v článku 16 Listiny. Konečně ustanovení tohoto nařízení nemají vliv na základní právo zaměstnanců a zaměstnavatelů a jejich příslušných organizací sjednávat a uzavírat kolektivní smlouvy a v případě konfliktu zájmů vést kolektivní akci na obranu svých zájmů, včetně stávků, uvedené v článku 28 Listiny.

↓ 44/2001

2010/xxxx (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 44/2001

ze dne 22. prosince 2000

o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

(přepracované znění)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

s ohledem na Smlouvu ~~o založení Evropského společenství~~ fungování Evropské unie ,
a zejména na čl. ~~61 písm. e)~~ 67 odst. 4 a čl. ~~67 odst. 1~~ 81 odst. 2 písm. a), c)
a e) této smlouvy,

↓ 44/2001

s ohledem na návrh Evropské komise⁹,

poté, co postoupila návrh legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

~~s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu~~¹⁰ =

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹¹,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

↓ nový

(1) Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech¹² bylo několikrát

⁹ Úř. věst. L 376, 28.12.1999, s. 1.

¹⁰ Stanovisko ze dne 21. září 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

¹¹ Úř. věst. L 117, 26.4.2000, s. 6. Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

¹² Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

pozměněno¹³. Vzhledem k novým změnám by uvedené nařízení mělo být z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepracováno.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 1
(přizpůsobený)

- (2) ~~Společenství~~ ☒ Unie ☒ si stanovila cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ~~ve kterém je zajištěn volný pohyb osob~~ ☒ usnadňující přístup ke spravedlnosti, zejména uplatňováním zásady vzájemného uznávání soudních a mimosoudních rozhodnutí v občanských věcech ☒. Za účelem postupného vytvoření takového prostoru by ~~Společenství~~ ☒ Unie ☒ měla schválit mimo jiné i nástroje týkající se soudní justiční spolupráce v občanských věcech, ~~kteří jsou nezbytné~~ ☒ zejména je-li to zapotřebí ☒ k řádnému fungování vnitřního trhu.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 2
⇒ nový

- (3) Určité rozdíly mezi vnitrostátními pravidly pro určení příslušnosti a pro uznávání rozhodnutí ztěžují řádné fungování vnitřního trhu. Je třeba přijmout předpisy, které umožní sjednotit pravidla pro určení příslušnosti v občanských a obchodních věcech v mezinárodním ohledu a ~~zjednodušit formality s ohledem na~~ ⇒ zajistí ⇐ rychlé a jednoduché uznávání a výkon rozhodnutí členskými státy, pro které je toto nařízení závazné.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 3
(přizpůsobený)

- (4) Tato oblast náleží do oblasti soudní justiční spolupráce v civilních občanských věcech ve smyslu článku ~~65~~ ☒ 81 ☒ Smlouvy ☒ o fungování Evropské unie ☒.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 6
(přizpůsobený)

- (5) Za účelem dosažení volného pohybu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech je nezbytné a vhodné, aby se pravidla upravující příslušnost, uznávání a výkon rozhodnutí řídila právním nástrojem ~~Společenství~~ ☒ Unie ☒, který by byl závazný a přímo použitelný.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 4
(přizpůsobený)

- (6) ☒ Jelikož cíle tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a lze jej lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření ☒ v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. ☒ V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle. ☒

¹³ Viz příloha VII.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 5
(přizpůsobený)

- (7) Dne 27. září 1968 členské státy podle čl. 293 čtvrté odrážky Smlouvy o založení Evropského společenství , uzavřely Bruselskou úmluvu o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ve znění úmluv o přistoupení nových členských států k této úmluvě (dále jen „Bruselská úmluva“)¹⁴. Dne 16. září 1988 členské státy a státy ESVO uzavřely Luganskou úmluvu o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, což je úmluva obdobná Bruselské úmluvě z roku 1968.

↓ nový

- (8) Rada dne 22. prosince 2000 přijala nařízení (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, které nahradilo Bruselskou úmluvu na území Unie a mezi všemi členskými státy, s výjimkou Dánska. Unie uzavřela rozhodnutím 2006/325/ES ze dne 27. dubna 2006 dohodu s Dánskem, jež zajišťuje uplatňování pravidel obsažených v nařízení č. 44/2001 v Dánsku. Luganská úmluva z roku 1988 byla pozměněna Luganskou úmluvou o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, uzavřenou dne 30. října 2007 mezi Unií, Dánskem a státy ESVO¹⁵. Měla by být zajištěna kontinuita ve výkladu těchto úmluv a tohoto nařízení.
- (9) Dne 21. dubna 2009 přijala Komise zprávu o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 44/2001¹⁶. Z této zprávy vyplynulo, že fungování nařízení je v obecné rovině uspokojivé, ale je zapotřebí zdokonalit uplatňování některých jeho ustanovení, více zjednodušit volný pohyb soudních rozhodnutí a posílit přístup ke spravedlnosti.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 7
(přizpůsobený)

- (10) Oblast působnosti tohoto nařízení by měla zahrnovat všechny hlavní věci spadající do oblasti občanského a obchodního práva kromě určitých přesně stanovených záležitostí. Vzhledem k přijetí nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností by měly být tyto záležitosti vyloučeny z oblasti působnosti tohoto nařízení.

¹⁴ Úř. věst. L 299, 31.12.1972, s. 32. Úř. věst. L 304, 30.10.1978, s. 1. Úř. věst. L 388, 31.12.1982, s. 1. Úř. věst. L 285, 3.10.1989, s. 1. Úř. věst. C 15, 15.1.1997, s. 1. Konsolidované znění viz Úř. věst. C 27, 26.1.1998, p. 1.

¹⁵ Úř. věst. L 339, 21.12.2007, s. 1.

¹⁶ Zpráva Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 44/2001 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, KOM(2009) 174 v konečném znění.

↓ nový

(11) Toto nařízení se nevztahuje na rozhodčí řízení, s výjimkou případu, který toto nařízení upravuje. Nařízení se neuplatní zejména na formu, existenci, platnost nebo účinky rozhodčích dohod, pravomoci rozhodců, řízení před rozhodčími soudy a na platnost, zrušení, uznávání a výkon rozhodčích nálezů.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 8

~~Mezi řízeními, na něž se toto nařízení vztahuje, a územími členských států, pro která je toto nařízení závazné, musí existovat vztah. Proto by společná pravidla pro určení příslušnosti měla být v zásadě používána v případech, kdy má žalovaný bydliště v některém z těchto členských států.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 9

~~Žalovaný, který nemá bydliště v některém z členských států, je především subjektem vnitrostátních pravidel pro určení příslušnosti použitelných na území členského státu, kde se koná řízení, a žalovaný, který má bydliště v některém ze členských států, pro který toto nařízení není závazné, by měl nadále podléhat Bruselské úmluvě.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 10

~~Pro účely volného pohybu rozhodnutí mají být rozhodnutí vydaná v členském státě, pro který je toto nařízení závazné, uznána a vykonána v jiném členském státě, pro který je toto nařízení závazné, i pokud má povinná osoba bydliště ve třetí zemi.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 11

(12) Pravidla pro určení příslušnosti by měla být vysoce předvídatelná a založená na zásadě, podle které je příslušnost obecně založena na místě bydliště žalovaného, a musí být na tomto základě vždy určitelná, kromě několika přesně určených vymezených případů, kdy předmět sporu nebo smluvní volnost stran opravňuje k použití odlišného určujícího hlediska. Sídlo právnické osoby musí být v nařízení samostatně vymezeno tak, aby společná pravidla byla přehlednější a zamezilo se sporům o příslušnost.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 12

⇒ nový

(13) Kromě místa bydliště žalovaného by měla existovat i jiná kritéria pro určení příslušnosti, založená na úzké vazbě mezi soudem a právním sporem nebo usnadňující řádný výkon spravedlnosti. ⇒ Existence této úzké vazby by měla posílit právní jistotu a předejít tomu, aby žalobce nebyl žalován před soudem členského státu, jehož příslušnost nemohl rozumně předpokládat. To je důležité zejména ve sporech týkajících se mimosmluvních závazků, které vyplývají z porušení práva na soukromí a práv na ochranu osobnosti, včetně pomluvy. ⇐

↓ 44/2001 bod odůvodnění 13

- (14) Pokud se týče pojištění, spotřebitelských a pracovních smluv, měla by být slabší strana chráněna pravidly pro určení příslušnosti, která jsou jejím zájmům příznivější než obecná pravidla.
-

↓ 44/2001 bod odůvodnění 14

- (15) Pokud jde o volbu příslušného soudu, musí být respektována smluvní volnost stran, s výjimkou smluv týkajících se pojištění, spotřebitelských a pracovních smluv, u kterých je možnost volby příslušných soudů omezena, aniž by tím byla dotčena výlučná kritéria pro určení příslušnosti stanovená tímto nařízením.
-

↓ nový

- (16) Je zapotřebí prosazovat zájmy žalobců a žalovaných a podporovat náležitý výkon spravedlnosti v Unii, a proto okolnost, že žalovaný má bydliště ve třetím státě, by napříště neměla znamenat, že se neuplatní některá pravidla Unie o příslušnosti, a napříště by se již nemělo odkazovat, pokud jde o příslušnost, na vnitrostátní právo.

- (17) Nařízení by proto mělo upravovat ucelený soubor pravidel o mezinárodní příslušnosti soudů v členských státech. Stávající pravidla o příslušnosti zajišťují úzkou vazbu mezi řízeními, na něž se toto nařízení uplatňuje, a územím členských států, což odůvodňuje jejich použití bez ohledu na místo bydliště žalovaného. Toto nařízení by mělo vymezit případy, kdy má soud v členském státě podpůrnou příslušnost.
-

↓ 44/2001 bod odůvodnění 15

- (18) V zájmu harmonického výkonu spravedlnosti je nezbytné minimalizovat možnost souběžných řízení a zajistit, aby ve dvou členských státech nebyla vydána vzájemně si odporující rozhodnutí. Musí existovat jasný a účinný mechanismus pro řešení souběžně probíhajících řízení, a rovněž pro zamezení obtíží vyplývajících z vnitrostátních rozdílů, pokud jde o stanovení doby, kdy se věc považuje za projednanou. Pro účely tohoto nařízení by měla být tato doba stanovena samostatně.
-

↓ nový

- (19) Je zapotřebí posílit účinnost dohod o volbě soudu, aby se zcela uplatňovala vůle stran a zamezilo se nekalým taktikám při vedení sporu. Toto nařízení by proto mělo upravovat přednost soudů určených v těchto dohodách, aby rozhodly o vlastní příslušnosti bez ohledu na to, zda zahájily řízení jako první.

- (20) Je rovněž zapotřebí posílit účinnost rozhodčích dohod, aby se zcela uplatňovala vůle stran. Mělo by se jednat zejména o případy, kdy je sjednáno nebo stanoveno, že se rozhodčí řízení koná v členském státě. Toto nařízení by proto mělo obsahovat zvláštní pravidla, jejichž cílem je zamezit souběžným řízením za těchto okolností a nekalým taktikám při vedení sporu. Rozhodčí řízení by se mělo konat v místě, které si zvolily strany, nebo v místě stanoveném rozhodčím soudem, rozhodčím orgánem nebo jakýmkoli jiným orgánem, jenž byl stranami přímo nebo nepřímo zvolen.

(21) Měl by existovat flexibilní nástroj, který by umožnil soudům v členských státech zohlednit řízení, která byla zahájena u soudů v třetích státech, a to především s ohledem na řádný výkon spravedlnosti a na to, zda lze rozhodnutí vydané v třetím státě uznat a vykonat v daném členském státě.

(22) Je zapotřebí vyjasnit pojem předběžných a zajišťovacích opatření. Mezi tato opatření by měly patřit zejména ochranné příkazy, jejichž účelem je získat informace nebo předložit důkazy, včetně příkazů k prohlídce a opatření k zajištění důkazů podle článku 6 a 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví¹⁷. Tento pojem by se neměl vztahovat na opatření, jež nemají zajišťovací povahu, jako je opatření nařizující výslech svědka s cílem umožnit žalobci, aby vyhodnotil vhodnost případné žaloby.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 16

~~Vzájemná důvěra ve výkon spravedlnosti v rámci Společenství umožňuje, aby rozhodnutí vydaná v kterémkoli členském státě byla bez dalšího uznávána bez potřeby jakéhokoli dalšího řízení, kromě sporných případů.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 17

~~Na základě stejné zásady vzájemné důvěry musí být postup pro výkon rozhodnutí vydaného v jednom členském státě v jiném členském státě účinný a rychlý. K tomuto účelu by mělo být prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí vydáno v zásadě bez dalšího po zcela formální kontrole předložených písemností, aniž by měl soud možnost vznést bez návrhu jakékoli důvody pro nevykonání soudního rozhodnutí ve smyslu tohoto nařízení.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 18

~~Nieméně s ohledem na právo odpůrce se odpůrce může v řízení, v němž bude poskytnuta možnost vyjádření oběma stranám, domáhat zrušení prohlášení vykonatelnosti, pokud se domnívá, že existuje jeden z důvodů pro nevykonání rozhodnutí. Podat opravný prostředek by měl mít možnost rovněž navrhovatel, pokud byl zamítnut jeho návrh na vydání prohlášení vykonatelnosti.~~

↓ nový

(23) Vzájemná důvěra při výkonu spravedlnosti v Unii a snaha o menší časovou náročnost a finanční nákladnost přeshraničních sporů odůvodňují zrušení stávajících mezitímních opatření, jejichž přijetí je zapotřebí před výkonem rozhodnutí v tom členském státě, v němž se rozhodnutí má vykonat. V důsledku toho by mělo být rozhodnutí vydané soudy členského státu považováno pro účely výkonu rozhodnutí za rozhodnutí vydané v tom členském státě, kde se výkon navrhuje. S ohledem na rozdíly mezi systémy členských států a na citlivost záležitostí týkajících se pomluky a odškodnění získaného v řízení o kolektivních nárocích a do doby, než dojde k dalšímu právnímu vývoji v této oblasti, by se však měl stávající postup uznávání a výkonu rozhodnutí vydaných v těchto věcech prozatím zachovat. Oblast působnosti

¹⁷ Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45.

zvláštní právní úpravy týkající se pomluky by měla odpovídat vyloučení této záležitosti z oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) a měla by být stejně i vykládána. Právní úprava, kterou se zrušují mezitímní opatření pro účely výkonu rozhodnutí, by se měla vztahovat i na soudní rozhodnutí, jimiž se nařizuje odškodnění v řízeních o kolektivních nárocích, pokud budou přijata opatření k harmonizaci nebo sblížování procesních pravidel, která tato řízení upravují. Tímto rozšířením by neměla být dotčena možnost Komise navrhnout, s ohledem na účinnost a přípustnost takového vývoje v evropském soudním řádu, zrušení mezitímních opatření v řízeních o odškodnění kolektivních nároků i v případě, že tato opatření k harmonizaci nebo sblížování předpisů neexistují.

(24) Spolu se zrušením mezitímních opatření by měly být přijaty nezbytné záruky, které zajistí především úplné respektování práv na obranu a na spravedlivý proces, která vyplývají z článku 47 Listiny základních práv Evropské unie. Vyžaduje to, aby byly v rámci výkonu rozhodnutí zavedeny mimořádné opravné prostředky ve prospěch žalobce, který se nedostavil k soudu, protože o něm nebyl informován, nebo v jehož neprospěch došlo k jiným procesním chybám v řízení před soudem původu, což může představovat porušení článku 47 Listiny.

(25) Zrušení mezitímních opatření vyžaduje úpravu volného pohybu předběžných nebo zajišťovacích opatření. Pokud tato opatření nařídil soud příslušný k rozhodování ve věci samé, měl by být zajištěn jejich volný pohyb. Byla-li však tato opatření přijata soudem, který není příslušný rozhodovat ve věci samé, účinky těchto opatření by měly být omezeny pouze na území tohoto členského státu. Volný pohyb opatření vydaných v nesporných řízeních (*ex parte*) by měl být navíc povolen, pokud jsou zároveň poskytnuty odpovídající záruky.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 19
(přízpůsobený)

(26) Musí být zajištěna návaznost mezi Bruselskou úmluvou a tímto nařízením a musí být za tímto účelem stanovena přechodná ustanovení. Stejná potřeba návaznosti platí, pokud jde o výklad Bruselské úmluvy ~~☒~~ a nařízení, která ji nahrazují, ~~☒~~ Soudním dvorem ~~Evropských společenství~~ ~~☒~~ Evropské unie ~~☒~~, ~~a protokol z roku 1971¹⁸ by měl zůstat použitelný i pro věci, které jsou již projednávány ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost.~~

↓ nový

(27) Toto nařízení by mělo zajistit plné respektování základních práv vyplývajících z Listiny základních práv Evropské unie, a zejména práva na obranu a spravedlivý proces zaručená článkem 47 Listiny. Žádné ustanovení tohoto nařízení by nemělo mít dopad na svobodu projevu a informací (článek 11), na právo na soukromý a rodinný život (článek 7), ani na právo pracovníků a zaměstnavatelů či jejich příslušných organizací sjednávat a uzavírat v souladu s právem Unie a vnitrostátními právními

¹⁸ ~~Úř. věst. L 204, 2.8.1975, s. 28. Úř. věst. L 304, 30.10.1978, s. 1. Úř. věst. L 388, 31.12.1982, s. 1. Úř. věst. L 285, 3.10.1989, s. 1. Úř. věst. C 15, 15.1.1997, s. 1. Konsolidované znění viz Úř. věst. C 27, 26.1.1998, p. 28.~~

předpisy a zvyklostmi na vhodných úrovních kolektivní smlouvy a v případě konfliktu zájmů vést kolektivní akce na obranu svých zájmů, včetně stávkový (článek 28).

↓ 44/2001 bod odůvodnění 20
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (28) Spojené království a Irsko podle článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, ~~oznámily své přání účastnit se~~ ☒ se účastnily ☒ přijímání a používání ~~tohoto~~ nařízení (ES) č. 44/2001. ⇒ V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, [Spojené království a Irsko oznámily své přání podílet se na přijímání a používání tohoto nařízení] / [a aniž by byl dotčen článek 4 uvedeného protokolu se Spojené království a Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné]. ⇐

↓ 44/2001 bod odůvodnění 21
(přizpůsobený)
⇒ nový

- (29) Dánsko se podle článku 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o ~~založení Evropského společenství~~ ☒ fungování Evropské unie ☒, přijetí tohoto nařízení neúčastní, a proto pro ně není závazné ani použitelné ⇒, aniž je dotčena možnost, aby Dánsko použilo obsah změn nařízení (ES) č. 44/2001 s ohledem na článek 3 Dohody mezi Evropským společenstvím a Dánským královstvím o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ze dne 19. října 2005¹⁹ ⇐.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 22

~~Jelikož je Bruselská úmluva nadále platná ve vztazích mezi Dánskem a členskými státy, pro které je toto nařízení závazné, použijí se uvedená úmluva i protokol z roku 1971 nadále mezi Dánskem a členskými státy, pro které je toto nařízení závazné.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 23
(přizpůsobený)

- (30) Bruselská úmluva nadále ~~také~~ zůstává použitelná pro území členských států, které spadají do oblasti působnosti uvedené úmluvy a které jsou z tohoto nařízení vyloučeny v souladu s článkem ~~299~~ ☒ 355 ☒ Smlouvy ☒ o fungování Evropské unie ☒.

¹⁹ Úř. věst. L 299, 16.11.2005, s. 62.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 24
(přizpůsobený)

- (31) Rovněž v zájmu zachování dosud platných zásad se toto nařízení nedotýká pravidel pro určení příslušnosti a uznávání soudních rozhodnutí obsažená ve zvláštních aktech Společenství ☒ Unie ☒.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 25

- (32) Dodržování mezinárodních závazků přijatých členskými státy dokazuje, že nařízením nejsou dotčeny úmluvy, jejichž jsou členské státy smluvními stranami a které se vztahují na zvláštní oblasti.

↓ 44/2001 bod odůvodnění 26

~~Je třeba stanovit nezbytnou pružnost v základních pravidlech tohoto nařízení, aby se přihlédlo ke zvláštním rysům procesních pravidel některých členských států. Některá ustanovení protokolu připojeného k Bruselské úmluvě by proto měla být začleněna do tohoto nařízení.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 27

~~Pro umožnění plynulého přechodu v některých oblastech, které byly předmětem zvláštních ustanovení protokolu připojeného k Bruselské úmluvě, stanoví toto nařízení pro přechodné období ustanovení, která berou v úvahu zvláštní situaci v některých členských státech.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 28
(přizpůsobený)

~~Nejpozději pět let po vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise zprávu o jeho uplatňování a v případě potřeby předloží návrhy na jeho změnu.~~

↓ 44/2001 bod odůvodnění 29

~~Komise bude muset přizpůsobit přílohy I až IV týkající se pravidel pro určení vnitrostátní příslušnosti, soudů nebo příslušných orgánů a opravných prostředků na základě změn sdělených dotyčným členským státem. Změny příloh V a VI by měly být přijímány v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi²⁰.~~

↓ nový

- (33) Komise by měla být pro účely změny příloh I, II, V, VI a VII zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie.

²⁰ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

PŘIJAL~~AY~~ TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

↓ 44/2001
⇒ nový

Článek 1

1. Toto nařízení se vztahuje na věci občanské a obchodní bez ohledu na druh soudu. Nevztahuje se zejména na věci daňové, celní a správní.

2. Toto nařízení se nevztahuje

- a) věci osobního stavu, způsobilosti fyzické osoby k právům a právním úkonům, majetková práva plynoucí z manželských vztahů a dědění, včetně dědění ze závěti;
- b) konkursy, vyrovnání a podobná řízení;
- c) sociální zabezpečení;
- d) rozhodčí řízení , s výjimkou vyplývající z čl. 29 odst. 4 a čl. 33 odst. 3 .

↓ nový

- e) vyživovací povinnosti vyplývající z rodinných vztahů, rodičovství, manželství nebo příbuzenských vztahů.

↓ 44/2001

3. Pro účely tohoto nařízení se „členským státem“ rozumějí členské státy s výjimkou Dánska.

Článek ~~322~~

Pro účely tohoto nařízení:

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

a) se „rozhodnutím“ rozumí každé rozhodnutí vydané soudem členského státu bez ohledu na to, ~~je-li jak je označeno jako rozsudek, usnesení, příkaz nebo nařízení výkonu rozhodnutí~~, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem.

Pro účely kapitoly III se „rozhodnutím“ rozumí předběžná i zajišťovací opatření nařízená soudem, který je podle tohoto nařízení příslušný rozhodovat ve věci samé. Patří sem i případy, kdy je opatření nařizováno bez předvolání žalovaného k soudu a jeho výkon je zamýšlen bez předchozího oznámení žalovanému, pokud má žalovaný právo napadnout opatření následně podle práva členského státu původu;

b) se „předběžnými nebo zajišťovacími opatřeními“ rozumí ochranné příkazy, jejichž účelem je získat informace nebo důkazy;

c) se „soudem“ rozumí jakýkoli orgán, kterému členský stát přiznává příslušnost ve věcech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení;

d) se „soudním smírem“ rozumí smír, který schválil soud nebo který byl uzavřen v průběhu řízení před soudem;

e) se „veřejnou listinou“ rozumí písemnost, která byla vyhotovena nebo registrována jako veřejná listina v členském státě původu a jejíž pravost:

i) se vztahuje na podpis i obsah listiny a

ii) byla ověřena orgánem veřejné moci nebo jiným orgánem k tomu zmocněným;

f) se „členským státem původu“ rozumí členský stát, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, soudní smír schválen nebo uzavřen, nebo veřejná listina vyhotovena;

g) se „členským státem výkonu“ rozumí členský stát, v němž má být proveden výkon rozhodnutí, soudního smíru nebo veřejné listiny;

h) se „soudem původu“ rozumí soud, který vydal rozhodnutí, které má být uznáno a vykonáno.

KAPITOLA II

PŘÍSLUŠNOST

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 23

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, mohou být osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, bez ohledu na svou státní příslušnost žalovány u soudů tohoto členského státu.
2. Na osoby, které nejsou státními příslušníky členského státu, v němž mají bydliště, se použijí pravidla pro určení příslušnosti, která se použijí pro jeho vlastní státní příslušníky.

Článek 24

1. Osoby, které mají bydliště na území některého členského státu, mohou být u soudů jiného členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 7 této kapitoly.

~~2. Na tyto osoby nelze použít zejména pravidla pro určení příslušnosti uvedená v příloze I.~~

2. Osoby, které nemají bydliště na území žádného z členských států, mohou být u soudů některého členského státu žalovány pouze na základě pravidel stanovených v oddílech 2 až 8 této kapitoly.

Článek 4

~~1. Nemá-li žalovaný bydliště na území některého členského státu, určuje se příslušnost soudů každého členského státu podle jeho vlastních právních předpisů, s výhradou článků 22 a 23.~~

~~2. Proti takovému žalovanému se každá osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může v tomto státě odvolávat bez ohledu na svou státní příslušnost na pravidla pro určení příslušnosti platná v tomto státě, zejména na pravidla uvedená v příloze I, stejným způsobem jako jeho vlastní státní příslušníci.~~

ODDÍL 2

ZVLÁŠTNÍ PŘÍSLUŠNOST

Článek 5

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

~~Osoba, která má bydliště na území některého členského státu, může být v jiném členském státě žalována, ☒~~ Příslušné jsou tyto soudy: ☒

1. a) pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky ze smlouvy, ~~soud~~ soud místa, kde závazek, o nějž se jedná, byl nebo měl být splněn;

↓ 44/2001

- b) pro účely tohoto ustanovení a pokud nebylo dohodnuto jinak, je místem plnění zmíněného závazku:
 - v případě prodeje zboží místo na území členského státu, kam podle smlouvy zboží bylo nebo mělo být dodáno,
 - v případě poskytování služeb místo na území členského státu, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytnuty,
- c) nepoužije-li se písmeno b), použije se písmeno a);

~~2. ve věcech týkajících se výživného u soudu místa, kde má oprávněná osoba k výživě bydliště nebo místo obvyklého pobytu, nebo je-li věc týkající se výživného věci vedlejší v řízení týkajícím se osobního stavu, u soudu, který je k tomuto řízení příslušný podle práva státu místa řízení, pokud tato příslušnost není založena pouze státní příslušností některé ze stran;~~

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

- ~~2.~~ 32. ve věcech týkajících se deliktní nebo kvazideliktní odpovědnosti ~~soud~~ soud místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události;

↓ nový

3. pokud jde o věcná práva nebo držbu movitého majetku, soud místa, kde se majetek nachází;

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

4. jedná-li se o žalobu na náhradu škody nebo žalobu o uvedení do původního stavu vyvolanou jednáním, které je trestným činem, ~~soud~~ soud, u něhož byla podána

obžaloba, je-li tento soud podle práva pro něj platného oprávněn rozhodovat o občanskoprávních nárocích;

5. jedná-li se o spor vyplývající z provozování pobočky, zastoupení nebo jiné provozovny, ~~u~~ soud~~u~~ místa, kde se tyto složky nacházejí;
6. jedná-li se o ~~jako~~ zakladatele, člena~~u~~ správní rady trustu nebo oprávněného z trustu, který byl zřízen zákonem nebo písemným nebo písemně potvrzeným ústním právním úkonem, ~~u~~ soud~~u~~ členského státu, na jehož území má trust sídlo;
7. jedná-li se o spor o zaplacení odměny za pomoc nebo záchranu nákladu nebo zboží, ~~u~~ soud~~u~~, v jehož působnosti tento náklad nebo zboží

↓ 44/2001

- a) byly zadrženy k zajištění této platby nebo
- b) mohly být zadrženy k tomuto účelu, avšak byla složena jistota nebo bylo poskytnuto jiné zajištění;

toto ustanovení se použije pouze tehdy, pokud je tvrzeno, že žalovaný má práva k nákladu nebo zboží nebo tato práva měl v době poskytnutí pomoci nebo záchranu.

Článek 6

↓ 44/2001 (přízpůsobený)

Osoba, ~~kte~~rá má bydliště na území některého členského státu, může být též žalována,

1. má-li bydliště v členském státě a je-li žalováno více osob společně, u soudu místa, kde má bydliště některý ze žalovaných, za předpokladu, že právní nároky jsou spojeny tak úzce, že je účelné je projednat a rozhodnout o nich společně, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních;

↓ 44/2001

2. jedná-li se o žalobu o záruku nebo o intervenční žalobu, u soudu, u něhož byla podána původní žaloba, ledaže by toto řízení bylo zahájeno pouze proto, aby tato osoba byla odňata soudu, který je pro ni příslušný;
3. jedná-li se o vzájemnou žalobu, která se týká stejné smlouvy či stejné skutečnosti jako původní žaloba, u soudu, u něhož byla podána původní žaloba;
4. ve věcech týkajících se smlouvy nebo nároku ze smlouvy, kde žaloba může být spojena s žalobou týkající se věcných práv k nemovitostem proti témuž žalovanému, u soudu členského státu, na jehož území se nemovitost nachází.

Článek 7

Je-li soud členského státu podle tohoto nařízení příslušný k rozhodování v řízení o odpovědnosti při používání či provozování lodi, rozhoduje tento nebo jiný soud, určený místo něj podle práva tohoto členského státu, také o žalobách na omezení této odpovědnosti.

ODDÍL 3

PŘÍSLUŠNOST VE VĚCECH POJIŠTĚNÍ

Článek 8

Ve věcech pojištění se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž ~~je~~ ~~dotčen~~ ~~článek 4 a~~ čl. 5 bod 5).

Článek 9

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

1. Pojistitel, ~~kteřý má bydliště na území některého členského státu,~~ může být žalován

↓ 44/2001

- a) u soudů členského státu, v němž má bydliště nebo
- b) v jiném členském státě v případě žaloby podané pojistníkem, pojištěným nebo oprávněnou osobou u soudu místa bydliště žalobce,
- c) jedná-li se o spolupojistitele, u soudu členského státu, u kterého je žalován hlavní pojistitel.

2. Nemá-li pojistitel bydliště na území některého členského státu, avšak má v některém členském státě pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto členského státu.

Článek 10

Ve věcech pojištění odpovědnosti nebo pojištění nemovitostí může být pojistitel kromě toho žalován u soudu místa, v němž nastala škodná událost. Totéž platí, jsou-li v téže pojistné smlouvě pojištěny a stejnou škodní událostí postizeny movité věci i nemovitosti.

Článek 11

1. Ve věcech pojištění odpovědnosti může být pojistitel žalován i u soudu, u něhož je podána žaloba poškozeného proti pojištěnému, pokud je to přípustné podle práva tohoto soudu.

2. Na žalobu, kterou poškozený podává přímo proti pojistiteli, se použijí články 8, 9 a 10, je-li taková přímá žaloba přípustná.

3. Stanoví-li právo, které je pro takovou přímou žalobu rozhodné, že se pojistník nebo pojištěný mohou k žalobě připojit, je též soud příslušný i pro tyto osoby.

Článek 12

1. S výhradou čl. 11 odst. 3 může pojistitel žalovat pouze u soudů toho členského státu, na jehož území má žalovaný bydliště, bez ohledu na to, zda je žalován pojistník, pojištěný nebo oprávněná osoba.

2. Tímto oddílem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 13

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze

1. dohodou uzavřenou po vzniku sporu,
2. dohodou umožňující pojistníkovi, pojištěnému nebo oprávněné osobě zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle,
3. dohodou uzavřenou mezi pojistníkem a pojistitelem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v témže členském státě, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto státu, a to i v případě, že by škodná událost nastala v cizině, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto státu přípustná,
4. dohodou uzavřenou pojistníkem, který nemá bydliště v členském státě, pokud se nejedná o povinné pojištění nebo o pojištění nemovitostí nacházejících se v některém členském státě, nebo
5. dohodou týkající se pojistné smlouvy do té míry, v níž se vztahuje na jedno či více z rizik uvedených v článku 14.

Článek 14

Rizika uvedená v čl. 13 bodu 5 jsou tato:

1. veškeré škody
 - a) na námořních plavidlech, zařízeních při pobřeží a na volném moři nebo na letadlech, způsobené událostmi, které souvisí s jejich využíváním pro obchodní účely;
 - b) na přepravovaném zboží, s výjimkou zavazadel cestujících, při přepravě, která se uskutečňuje výlučně nebo z části těmito plavidly nebo letadly;

2. veškerá odpovědnost, s výjimkou odpovědnosti za škody na zdraví cestujících nebo za škody na jejich zavazadlech,
 - a) související s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedených v bodě 1 písm. a), pokud nejsou v případě letadel podle práva členského státu, v němž je letadlo registrováno, ujednání o příslušnosti pro pojištění takových rizik zakázána;
 - b) za škody, které jsou způsobeny na přepravovaném zboží během přepravy, ve smyslu bodu 1) písm. b);
3. veškeré finanční ztráty v souvislosti s používáním nebo provozem námořních plavidel, zařízení nebo letadel uvedeným v bodě 1 písm. a), zejména ztráty nákladu nebo charterové;
4. veškerá další rizika související s některým z rizik uvedených v bodech 1) až 3);

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

5. bez ohledu na body 1) až 4) všechna „velká rizika“ ve smyslu směrnice Rady 73/239/EHS²¹, Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES²² pozměněné směrnicemi Rady 88/357/EHS²³ a 90/618/EHS²⁴ ve znění pozdějších předpisů.

↓ 44/2001
⇒ nový

ODDÍL 4

PŘÍSLUŠNOST VE VĚCÍCH SPOTŘEBITELSKÝCH SMLUV

Článek 15

1. 1. Ve věcech týkajících se smlouvy uzavřené spotřebitelem pro účel, který se netýká jeho profesionální nebo podnikatelské činnosti, se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž ~~je~~ souje ~~dotčený~~ článek 4 a čl. 5 bod 5),
 - a) jedná-li se o koupi movitých věcí na splátky; nebo
 - b) jedná-li se o půjčku návratnou ve splátkách nebo o jiný úvěrový obchod určený k financování koupě takových movitých věcí nebo

²¹ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES (Úř. věst. L 181, 20.7.2000, s. 65).

²² Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

²³ Úř. věst. L 172, 04.7.1988, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/26/ES.

²⁴ Úř. věst. L 330, 29.11.1990, s. 44.

- c) ve všech ostatních případech, kdy byla smlouva uzavřena s osobou, která provozuje profesionální nebo podnikatelské činnosti v členském státě, na jehož území má spotřebitel bydliště, nebo pokud se jakýmkoli způsobem taková činnost na tento členský stát nebo na několik členských států včetně tohoto členského státu zaměřuje, a smlouva spadá do rozsahu těchto činností.

2. Nemá-li smluvní partner spotřebitele bydliště na území některého členského státu, avšak v některém členském státě má pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto státu.

3. Tento oddíl se nevztahuje na přepravní smlouvy, kromě případu, kdy smlouva poskytuje kombinaci dopravy a ubytování zahrnutou v ceně.

Článek 16

1. Spotřebitel může podat žalobu proti smluvnímu partnerovi buď u soudů členského státu, na jehož území má tento smluvní partner bydliště, nebo u soudu místa, kde má bydliště spotřebitel.

2. Smluvní partner může podat žalobu proti spotřebiteli pouze u soudů členského státu, na jehož území má spotřebitel bydliště.

3. Tímto článkem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 17

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze

1. která byla uzavřena po vzniku sporu; nebo
2. dohodou umožňující spotřebiteli zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle, nebo
3. dohodou uzavřenou mezi spotřebitelem a jeho smluvním partnerem, kteří mají v době uzavření smlouvy bydliště nebo obvyklý pobyt v témže členském státě, jestliže tato dohoda zakládá příslušnost soudů tohoto členského státu, ledaže by taková dohoda nebyla podle práva tohoto členského státu přípustná.

ODDÍL 5

PŘÍSLUŠNOST PRO INDIVIDUÁLNÍ PRACOVNÍ SMLOUVY

Článek 18

1. Ve věcech týkajících se individuálních pracovních smluv se příslušnost určuje podle tohoto oddílu, aniž jsou dotčeny ~~článek 4 a~~ čl. 5 bod 5) ⇒ a čl. 6 bod 1 ⇐ .

2. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým zaměstnanec uzavřel pracovní smlouvu, bydliště na území členského státu, avšak má v některém členském státě pobočku, zastoupení nebo jinou provozovnu, je s ním při sporech vyplývajících z jejich provozu jednáno tak, jako by měl bydliště na území tohoto členského státu.

Článek 19

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

Zaměstnavatel, ~~který má bydliště na území některého členského státu,~~ může být žalován

↓ 44/2001

1. u soudů členského státu, v němž má bydliště nebo
2. v jiném členském státě:

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

- a) u soudu místa, kde ☒ nebo odkud ☒ zaměstnanec obvykle vykonává svou práci, nebo u soudu místa, kde svou práci obvykle vykonával naposledy, nebo

↓ 44/2001

- b) jestliže zaměstnanec obvykle nevykonává nebo nevykonával svou práci v jediné zemi, u soudu místa, kde se nachází nebo nacházela provozovna, která zaměstnance přijala do zaměstnání.

Článek 20

1. Zaměstnavatel může žalovat pouze u soudů toho členského státu, na jehož území má zaměstnanec bydliště.

2. Tímto oddílem není dotčeno právo podat vzájemnou žalobu u soudu, u něhož byla podle tohoto oddílu podána původní žaloba.

Článek 21

Od ustanovení tohoto oddílu je možné se odchýlit pouze dohodou ~~o určení příslušnosti~~,

1. která byla uzavřena po vzniku sporu; nebo
2. která umožňuje zaměstnanci zahájit řízení u jiných soudů než těch, které jsou uvedeny v tomto oddíle.

ODDÍL 6

VÝLUČNÁ PŘÍSLUŠNOST

Článek 22

↓ 44/2001 (přizpůsobený)
⇒ nový

~~Bez ohledu na bydliště mají~~ Výlučnou příslušnost mají:

1. pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí, soudy členského státu, na jehož území se nemovitost nachází. ☒ Platí však, že: ☒
 - a) pro řízení týkající se nájmu nemovitostí za účelem jejich dočasného soukromého užívání na dobu nejvýše šesti po sobě následujících měsíců jsou příslušné i soudy toho členského státu, v němž má žalovaný bydliště, pokud je nájemcem fyzická osoba a pronajímatel i nájemce mají bydliště na území téhož členského státu ⇒ buď v okamžiku uzavření smlouvy, nebo v okamžiku zahájení řízení ⇐ ;

↓ nový

- b) v případě smluv týkajících se pronájmu prostor k profesnímu využití se strany mohou dohodnout o příslušnosti soudu nebo soudů členského státu podle článku 23;

↓ 44/2001

2. pro řízení, jejichž předmětem je platnost založení, nulita nebo zrušení společností nebo jiných právnických osob nebo sdružení právnických nebo fyzických osob nebo platnost usnesení jejich orgánů, soudy členského státu, na jehož území má společnost, právnická osoba nebo sdružení sídlo. Při určení sídla postupuje soud podle pravidel mezinárodního práva soukromého;
3. pro řízení, jejichž předmětem je platnost zápisů do veřejných rejstříků, soudy členského státu, na jehož území jsou tyto rejstříky vedeny;

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

4. pro řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost patentů, ochranných známek a průmyslových vzorů nebo jiných podobných práv, která vyžadují udělení nebo zápis, bez ohledu na to, zda je tato otázka uplatněna prostřednictvím žaloby, nebo námitky²⁵, soudy členského státu, na jehož území bylo požádáno o udělení nebo zápis nebo kde byly uděleny nebo zapsány nebo platí za udělené nebo zapsané na základě právního aktu Společenství Unie nebo mezinárodní smlouvy.
-

↓ 44/2001

Pro řízení, jejichž předmětem je zápis nebo platnost evropského patentu uděleného pro členský stát, mají bez ohledu na bydliště stran výlučnou příslušnost soudy tohoto členského státu, aniž je dotčena příslušnost Evropského patentového úřadu podle Úmluvy o udělování evropských patentů, podepsané v Mnichově dne 5. října 1973;

5. pro řízení, jejichž předmětem je výkon rozhodnutí, soudy členského státu, na jehož území výkon rozhodnutí byl nebo má být proveden.

ODDÍL 7

UJEDNÁNÍ O PŘÍSLUŠNOSTI

Článek 23

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

⇒ nový

1. Dohodnou-li se strany, ~~z nichž alespoň jedna má bydliště na území členského státu~~, že v již vzniklém nebo budoucím sporu z určitého právního vztahu má příslušnost soud nebo soudy tohoto členského státu, je příslušný soud nebo soudy tohoto státu ⇒ , pokud tato dohoda není z hlediska svého obsahu podle práva tohoto členského státu neplatná ⇐ . Pokud se strany nedohodnou jinak, je tato příslušnost výlučná. Taková dohoda o příslušnosti musí být uzavřena

↓ 44/2001

- a) písemně nebo ústně s písemným potvrzením nebo
b) ve formě, která odpovídá zvyklostem zavedeným mezi těmito stranami, nebo

²⁵ Upozornění pro překladatele: překlady, a zejména překlad do němčiny a francouzštiny, použijí znění překladů rozsudku Soudního dvora ve věci GAT v. LuK (C-4/03) ze dne 13. července 2006 (shrnutí).

- c) v mezinárodním obchodě ve formě, která odpovídá obchodním zvyklostem, které strany znaly nebo musely znát a které strany smluv tohoto druhu v daném odvětví obchodu obecně znají a pravidelně se jimi řídí.

2. Písemné formě jsou rovnocenná veškerá sdělení elektronickými prostředky, která umožňují trvalý záznam dohody.

~~3. Uzavřou-li takovou dohodu strany, z nichž žádná nemá bydliště na území členského státu, nemohou soudy ostatních členských států rozhodovat, ledaže by zvolený soud nebo soudy příslušnost odmítly.~~

3. Je-li v zakládající listině trustu určeno, že o žalobách proti zakladateli, členovi správní rady nebo příjemci trustu má rozhodovat soud nebo soudy určitého členského státu, pak jsou tento soud nebo soudy výlučně příslušné, jestliže se jedná o vztahy mezi těmito osobami nebo o jejich práva nebo povinnosti v rámci trustu.

4. Dohody o příslušnosti ani obdobná ustanovení v zakládající listině trustu nemají právní účinek, jsou-li v rozporu s články 13, 17 nebo 21 nebo pokud mají soudy, jejichž příslušnost má být vyloučena, na základě článku 22 výlučnou příslušnost.

Článek 24

1. Není-li soud jednoho členského státu příslušný již podle jiných ustanovení tohoto nařízení, stane se příslušným, jestliže se žalovaný řízení před tímto soudem účastní. To neplatí, pokud se žalovaný dostaví proto, aby namítal nepřislušnost soudu, nebo je-li jiný soud podle článku 22 výlučně příslušný.

↓ nový

2. Ve věcech uvedených v oddílech 3, 4 a 5 této kapitoly musí žaloba, kterou se zahajuje řízení, nebo jiná rovnocenná písemnost obsahovat poučení o právu žalovaného namítat nepřislušnost soudu a o účincích, které vyvolá dostavení se žalovaného k soudu. Soud zajistí, aby před uznáním vlastní příslušnosti podle tohoto článku, měl žalovaný tyto informace k dispozici.

ODDÍL 8

PODPŮRNÁ PŘÍSLUŠNOST A *FORUM NECESSITATIS*

Článek 25

Není-li žádný soud členského státu příslušný podle článků 2 až 24, jsou příslušné soudy členského státu, na jehož území se nachází majetek náležející žalovanému za předpokladu, že

a) hodnota majetku není ve vztahu k hodnotě nároku nepřiměřená a

b) spor vykazuje dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu byl podán návrh.

Článek 26

Není-li žádný soud členského státu příslušný podle tohoto nařízení, mohou soudy tohoto členského státu věc ve výjimečném případě rozhodnout, pokud to vyžaduje právo na spravedlivý proces nebo právo na přístup ke spravedlnosti, a zejména

- a) pokud řízení nelze rozumně zahájit nebo vést ve třetím státě, který vykazuje úzkou vazbu se sporem, nebo pokud by řízení bylo v tomto státě nemožné; nebo
- b) pokud rozhodnutí o nároku ve třetím státě by nebylo možné uznat a vykonat v členském státě, u jehož soudu bylo zahájeno řízení podle práva tohoto státu, a toto uznání a výkon jsou nezbytné k tomu, aby bylo zajištěno uspokojení práv žalobce;

a spor vykazuje dostatečnou vazbu na členský stát, u jehož soudu byl podán návrh.

↓ 44/2001

⇒ nový

ODDÍL 89

PŘEZKOUMÁNÍ PŘÍSLUŠNOSTI A PŘÍPUSTNOSTI

Článek ~~25~~27

Soud členského státu bez návrhu prohlásí, že není příslušný, je-li u něj zahájeno řízení ve věci, v níž ~~má na základě článku 22 vylučnou příslušnost soud jiného členského státu~~ ⇒ nemá příslušnost podle tohoto nařízení ⇐.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

Článek ~~26~~28

1. Pokud se žalovaný, který ~~má bydliště na území jednoho členského státu a je žalován před soudem jiného členského státu, k tomuto soudu nedostaví, prohlásí soud bez návrhu, že není příslušný, nevyplývá-li jeho příslušnost z tohoto nařízení~~

~~2. Soud řízení přeruší do té doby, než bude prokázáno, že žalovaný mohl obdržet návrh na zahájení řízení nebo jinou rovnocennou písemnost v dostatečném předstihu, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, nebo že k tomu byly učiněny veškeré nezbytné kroky.~~

↓ 44/2001

⇒ nový

32. Má-li být návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost zaslán podle tohoto nařízení z jednoho členského státu do druhého, použije se místo odstavce 2 tohoto článku ~~článek 19 odst. 1, 2 a 3 nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech Evropské unie~~²⁶ Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007²⁷.

43. Pokud nelze použít nařízení (ES) č. ~~1348/2000~~ 1393/2007, použije se článek 15 Haagské úmluvy ze dne 15. listopadu 1965 o doručování soudních a mimosoudních písemností v cizině ve věcech občanských a obchodních, pokud návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost měly být doručeny podle uvedené úmluvy.

ODDÍL 910

PŘEKÁŽKA LITISPENDENCE A ZÁVISLÁ ŘÍZENÍ

Článek 2729

1. ⇒ Aniž je dotčeno ustanovení čl. 32 odst. 2, ⇐ ~~je-li~~ u soudů různých členských států zahájeno řízení v téže věci mezi týmiž stranami, přeruší soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, bez návrhu řízení až do doby, než se určí příslušnost soudu, který řízení zahájil jako první.

↓ nový

2. V případech uvedených v odstavci 1 rozhodne soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, o své příslušnosti ve lhůtě šesti měsíců, pokud toto rozhodnutí neznemožňují výjimečné okolnosti. Soud, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, poskytne na žádost jakéhokoli jiného soudu, u něhož bylo zahájeno řízení v téže věci, informace o tom, kdy bylo řízení zahájeno, zda již rozhodl o své příslušnosti, a pokud tomu tak není, kdy lze předpokládat, že o ní rozhodne.

↓ 44/2001

23. Jakmile je určena příslušnost soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepřislušný ve prospěch prvního soudu.

↓ nový

4. Bylo-li sjednáno nebo stanoveno, že se rozhodčí řízení koná v jednom členském státě, soudy jiného členského státu, jejichž příslušnost je napadena na základě rozhodčí dohody,

²⁶ Úř. věst. L 160, 30.6.2000, s. 37.

²⁷ Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 79.

řízení přeruší, jakmile soudy členského státu, kde se má rozhodčí řízení konat, nebo rozhodčí soud zahájí řízení, v němž ve věci samé nebo jako předběžnou otázku rozhodnou o existenci, platnosti a účincích této rozhodčí dohody.

Tento odstavec nebrání tomu, aby soud, jehož příslušnost byla ve výše uvedeném případě napadena, rozhodl o své nepřislušnosti, pokud to vyplývá z vnitrostátního práva.

Pokud se potvrdí existence, platnost a účinky rozhodčí dohody, soud, který řízení zahájil, rozhodne o své nepřislušnosti.

Tento odstavec se neuplatní na spory týkající se věcí uvedených v kapitole II oddílech 3, 4 a 5.

↓ 44/2001

Článek ~~28~~30

1. Jsou-li u soudů různých členských států zahájena řízení, která navzájem souvisejí, může soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, řízení přerušit.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

2. Dokud ~~nejsou~~ není řízení o podané žalobě u soudu, který zahájil řízení jako první, skončeno v prvním stupni, může soud, u něhož byla žaloba podána později, na návrh strany řízení také prohlásit, že není příslušný, jestliže je soud, u něhož byla žaloba podána dříve, příslušný pro řízení o těchto žalobách ~~a spojení těchto řízení je podle jeho práva přípustné.~~

↓ 44/2001

3. Ve smyslu tohoto článku žaloby navzájem souvisejí, pokud je mezi nimi dán tak úzký vztah, že jejich společné projednání a rozhodnutí je vhodné k tomu, aby se zabránilo vydání vzájemně si odporujících rozhodnutí v oddělených řízeních.

↓ nový

Článek 31

Není-li řízení ve věci samé skončeno u soudu jednoho členského státu, a u soudů jiného členského státu bylo zahájeno řízení o předběžných nebo zajišťovacích opatřeních, dotčené soudy navzájem spolupracují tak, aby zajistily náležitou koordinaci těchto řízení jak ve věci samé, tak pokud jde o předběžná opatření.

Soud, u něhož bylo zahájeno řízení o předběžných nebo zajišťovacích opatřeních, vyžádá u druhého soudu především informace o veškerých relevantních okolnostech daného případu, jako je naléhavost požadovaného opatření nebo jakékoli předchozí zamítnutí podobného opatření soudem, který rozhoduje ve věci samé.

↓ 44/2001

Článek ~~29~~32

1. Je-li pro určité řízení dána výlučná příslušnost více soudů, prohlásí se soud, u něhož bylo řízení zahájeno později, za nepřislušný ve prospěch soudu, u něhož bylo řízení zahájeno jako první.

↓ nový

2. Svěřuje-li dohoda uvedená v článku 23, s výjimkou smluv, na něž se uplatní oddíly 3, 4 a 5 této kapitoly, výlučnou příslušnost soudu nebo soudům jednoho členského státu, soudy jiného členského státu nejsou příslušné k řízení, dokud soud nebo soudy uvedené v této smlouvě rozhodnou o své nepřislušnosti.

↓ 44/2001

Článek ~~30~~33

1. Pro účely tohoto oddílu se okamžikem, kdy bylo zahájeno řízení, rozumí

- 1a) okamžik, kdy byl u soudu podán návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti žalovanému, nebo
 - 2b) okamžik, kdy je písemnost předána úřadu, který provádí doručení, pokud musí být písemnost před svým podáním u soudu doručena žalovanému, za předpokladu, že žalobce následně neopomene učinit kroky nezbytné k řádnému doručení písemnosti u soudu.
-

↓ nový

Úřadem, který provádí doručení podle písmene b) se rozumí úřad, který jako první obdržel písemnosti, jež mají být doručeny.

2. Soudy a orgány příslušné k doručení písemnosti podle odstavce 1 uvedou datum a čas podání návrhu na zahájení řízení, nebo případně předání písemností, jež mají být doručeny.

3. Pro účely tohoto oddílu se má za to, že rozhodčí soud zahájil řízení v okamžiku, kdy strana jmenovala rozhodce nebo se obrátila se žádostí o jmenování rozhodce na orgán, úřad či soud.

Článek 34

1. Jsou-li zahájena řízení v téže věci a mezi týmiž stranami před soudy ve třetím státě v době, kdy soud členského státu zahájil řízení, může tento soud bez ohledu na ustanovení článků 3 až 7 řízení přerušit, pokud

- a) soud třetího státu zahájil řízení jako první;
- b) lze očekávat, že soud třetího státu vydá v přiměřené době rozhodnutí, které lze v tomto členském státě uznat a případně i vykonat; a
- c) soud je přesvědčen, že je tento postup zapotřebí k řádnému výkonu spravedlnosti.

2. Je-li řízení přerušeno, strana, která podala návrh na zahájení řízení v členském státě, neztrácí výhody z přerušení promlčecí nebo prekluzivní doby vyplývající z práva tohoto členského státu.

Soud může v řízení pokračovat kdykoli na návrh jedné ze stran nebo i bez návrhu, je-li splněna jedna z těchto podmínek:

- a) řízení před soudem třetího státu bylo přerušeno nebo nepokračuje;
- b) soud má za to, že řízení před soudem třetího státu pravděpodobně neskončí v přiměřené době;
- c) je zapotřebí pokračovat v řízení s ohledem na řádný výkon spravedlnosti.

4. Soud na návrh jedné ze stran nebo i bez návrhu řízení zastaví, pokud byla řízení před soudem třetího státu ukončena a jejich výsledkem je rozhodnutí, které je v tomto státě vykonatelné, nebo které může být uznáno a případně vykonáno v členském státě.

↓ 44/2001

ODDÍL ~~10~~11

PŘEDBĚŽNÁ A ZAJIŠŤOVACÍ OPATŘENÍ

↓ nový

Článek 35

Jsou-li soudy členského státu příslušné rozhodovat ve věci samé, tyto soudy jsou také příslušné k rozhodnutí o předběžných a zajišťovacích opatřeních, které lze podle práva tohoto státu vydat.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)
⇒ nový

Článek ~~35~~36

Předběžná nebo zajišťovací opatření, která jsou upravena právem jednoho členského státu, je možné u soudů tohoto státu navrhnout i tehdy, kdy je pro rozhodnutí ve věci samé příslušný na základě tohoto nařízení soud jiného členského státu ⇒ nebo rozhodčí soud ⇐ .

KAPITOLA III

UZNÁVÁNÍ ☒ , VYKONATELNOST ☒ A VÝKON

~~Článek 32~~

~~Pro účely tohoto nařízení se „rozhodnutím“ rozumí každé rozhodnutí vydané soudem členského státu bez ohledu na to, je-li označeno jako rozsudek, usnesení, příkaz nebo nařízení výkonu rozhodnutí, včetně rozhodnutí o nákladech řízení vydaného soudním úředníkem.~~

Článek 37

1. Tato kapitola upravuje uznávání, vykonatelnost a výkon rozhodnutí, která spadají do oblasti působnosti nařízení.
2. Oddíl 1 se vztahuje na všechna rozhodnutí s výjimkou těch, která jsou uvedena v odstavci 3.
3. Oddíl 2 se vztahuje na rozhodnutí vydaná v jiném členském státě
 - a) týkající se mimosmluvních závazkových vztahů, které vznikají z narušení soukromí a osobnostních práv, včetně pomluvy, a
 - b) v řízeních, která se týkají náhrady škody způsobené nezákonnými obchodními praktikami velkého počtu poškozených a která jsou zahájena
 - i. státní organizací,
 - ii. neziskovou organizací, jejímž hlavním posláním a činností je zastupovat a hájit zájmy sdružení fyzických nebo právnických osob jinak než tím, že by jim na komerčním základě poskytovala právní poradenství nebo je zastupovala u soudu, a
 - iii. skupinou více než 12 žalobců.
4. Aniž by byla dotčena pravomoc Komise kdykoliv navrhnout podle stavu sblížení vnitrostátních právních předpisů a vývoje práva Unie rozšíření působnosti pravidel obsažených v oddíle 1 na rozhodnutí, na která se vztahuje odstavec 3 písm. b), tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu, jejímž předmětem bude posouzení, zda přetrvává potřeba zachovat řízení pro uznání a výkon pro rozhodnutí ve věcech uvedených v odstavci 3 písm. b).

ODDÍL 1

ROZHODNUTÍ, U KTERÝCH SE NEVYŽADUJE PROHLÁŠENÍ O VYKONATELNOSTI

PODODDÍL 1

ZRUŠENÍ PROHLÁŠENÍ VYKONATELNOSTI

Článek 38

1. S výhradou ustanovení této kapitoly je rozhodnutí vydané v některém členském státě v ostatních členských státech uznáno, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení a aniž by bylo možné jeho uznání napadnout.
2. Rozhodnutí vydané v jednom členském státě, které je v tomto státě vykonatelné, je vykonatelné v jiném členském státě, aniž by bylo nutné prohlášení vykonatelnosti.

Článek 39

1. Strana, která se hodlá v jiném členském státě dovolávat rozhodnutí uznaného podle čl. 38 odst. 1, musí předložit jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti.
2. V případě potřeby může soud, u něž se strana dovolává uznaného rozhodnutí, požádat tuto stranu, aby předložila osvědčení vystavené soudem původu na formuláři, jehož vzor je obsažen v příloze I, a předložila přepis či překlad obsahu formuláře v souladu s článkem 69.
Soud původu vystaví toto osvědčení rovněž na žádost kterékoli zúčastněné strany.
3. Soud, u kterého se uznaného rozhodnutí dovolává, může své řízení zčásti nebo zcela přerušit, jestliže je rozhodnutí napadeno v členském státě původu nebo je-li podán návrh na přezkum podle článku 45 nebo 46.

PODODDÍL 2

VÝKON

Článek 40

Vykonatelné rozhodnutí umožňuje ze zákona použít zajišťovací opatření stanovená právem členského státu výkonu.

Článek 41

1. S výhradou ustanovení této kapitoly se řízení o výkonu rozhodnutí vydaných v jiném členském státě řídí právem členského státu výkonu. Rozhodnutí vydané v některém členském státě, které je vykonatelné v členském státě výkonu, je vykonatelné za stejných podmínek jako rozhodnutí vydané v členském státě výkonu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se důvody pro zamítnutí uznání nebo odložení výkonu podle práva členského státu výkonu neuplatní, pokud se týkají situací uvedených v článcích 43 a 46.

Článek 42

1. Pro výkon jiných rozhodnutí, než jsou uvedena v odstavci 2, v jiném členském státě předloží navrhovatel orgánům příslušným pro výkon:

- a) vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti; a
- b) osvědčení na formuláři, jehož vzor je obsažen v příloze I, vydané soudem původu osvědčující, že rozhodnutí je vykonatelné a v případě potřeby obsahující výtah rozhodnutí a příslušné informace o nahrazovaných nákladech řízení a výpočet úroků.

2. Pro výkon rozhodnutí nařizujícího předběžné nebo zajišťovací opatření v jiném členském státě předloží navrhovatel orgánům příslušným pro výkon:

- a) vyhotovení rozhodnutí, který splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti; a
- b) osvědčení na formuláři, jehož vzor je obsažen v příloze I, vydané soudem původu obsahující popis opatření a osvědčující, že
 - i) soud měl příslušnost ve věci samé; a
 - ii) v případech, kdy je opatření nařízeno bez předvolání žalovaného k soudu a jeho výkon je zamýšlen bez předchozího oznámení žalovanému, má žalovaný právo napadnout opatření podle práva členského státu původu.

3. Příslušný orgán může v případě potřeby požadovat přepis či překlad obsahu formuláře uvedeného v odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) v souladu s článkem 69.

4. Příslušné orgány nesmí po navrhovateli požadovat, aby předložil překlad rozhodnutí. Překlad však může být vyžadován, pokud je výkon rozhodnutí napadán a překlad se jeví nezbytným.

Článek 43

Příslušný orgán v členském státě výkonu může na návrh žalovaného zamítnout výkon rozhodnutí zčásti nebo v celém rozsahu, pokud

a) je rozhodnutí neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami v členském státě výkonu;

b) je rozhodnutí neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí zemi v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání v členském státě výkonu.

Článek 44

1. Je-li podán návrh na přezkum podle článku 45 nebo 46, může příslušný orgán v členském státě výkonu na návrh žalovaného:

a) omezit výkon rozhodnutí na zajišťovací opatření;

b) podmínit výkon rozhodnutí složením jistoty, kterou sám stanoví; nebo

c) přerušit zčásti nebo v celém rozsahu výkon rozhodnutí.

2. Příslušný orgán na návrh žalovaného odloží výkon rozhodnutí, je-li vykonatelnost tohoto rozhodnutí odložena v členském státě původu.

3. Byla-li zajišťovací opatření nařízena bez předvolání žalovaného a vykonávána bez předchozího oznámení žalovanému, může příslušný orgán na návrh žalovaného odložit výkon rozhodnutí, jestliže žalovaný napadnul opatření v členském státě původu.

PODODDÍL 3

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 45

1. Žalovaný, který se nedostavil k soudu v členském státu původu, má právo podat návrh na přezkum rozhodnutí u příslušného soudu uvedeného členského státu, jestliže:

a) mu nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem; nebo

b) nemohl nárok napadnout z důvodu vyšší moci nebo z důvodu mimořádných okolností bez jakéhokoli pochybení ze své strany;

ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost.

2. Návrh se podává na vzorovém formuláři uvedeném v příloze II.

3. Návrh je možné podat přímo soudu v členském státě původu, který má příslušnost provádět přezkum podle tohoto článku. Návrh lze rovněž podat příslušnému soudu v členském státě

výkonu, který jej bezodkladně předá příslušnému soudu v členském státě původu způsobu komunikace podle čl. 87 písm. b).

4. Návrh na přezkum se podává bezodkladně, a to a nejpozději ve lhůtě 45 dnů ode dne, kdy se žalovaný skutečně seznámil s obsahem rozhodnutí a mohl na ně reagovat. Podává-li žalovaný návrh na přezkum v souvislosti s řízením o výkonu rozhodnutí, lhůta počíná běžet nejpozději dnem přijetí prvního opatření v rámci výkonu, které vede k tomu, že žalovaný nemůže zcela nebo zčásti nakládat se svým majetkem. Návrh se považuje za podaný, když je doručen kterémukoli ze soudů uvedených v odstavci 3.

5. Je-li návrh na přezkum zjevně bezdůvodný, soud jej ihned odmítne, a to nejpozději ve lhůtě 30 dnů od jeho doručení. V takovém případě je rozhodnutí v platnosti.

Pokud soud rozhodne, že přezkum je oprávněný na základě některého z důvodů uvedených v odstavci 1, je rozhodnutí od počátku neplatné. Strana, která obdržela rozhodnutí u soudu původu, však neztrácí výhody z přerušení promlčecí nebo prekluzivní doby nabyté v původním řízení.

6. Musí-li být návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost zaslány z jednoho členského státu do jiného podle tohoto nařízení, použije se toto ustanovení místo čl. 19 odst. 4 nařízení (ES) č. 1393/2007.

Článek 46

1. V případech, na které se nevztahuje článek 45, má strana právo podat návrh na zamítnutí uznání a výkonu rozhodnutí, jestliže by uznání nebo výkon nebyly přípustné podle základních zásad, na kterých stojí právo na spravedlivý proces.

2. Návrh se podává u soudu členského státu výkonu uvedenému v příloze III. Místní příslušnost se určuje podle bydliště strany, vůči níž je uznání a výkon navrhován, nebo podle místa výkonu.

3. Postup při podání návrhu se řídí právem členského státu výkonu.

4. Je-li návrh zjevně bezdůvodný, soud jej ihned odmítne, a to nejpozději ve lhůtě 30 dnů od jeho doručení.

5. Pokud soud rozhodne, že je návrh oprávněný, uznání nebo výkon rozhodnutí se zamítne.

6. Rozhodnutí vydané podle tohoto článku může být napadeno pouze opravným prostředkem uvedeným v příloze IV.

7. Soud, který projednává návrh podle tohoto článku, může řízení přerušit, pokud byl podán řádný opravný prostředek proti rozhodnutí v členském státě původu nebo pokud ještě neuplynula lhůta pro podání řádného opravného prostředku. Jestliže lhůta pro podání řádného opravného prostředku neuplynula, může soud určit lhůtu, v níž se takový opravný prostředek má podat.

8. Strana, která neměla úspěch, ponese náklady řízení podle tohoto článku, včetně nákladů na právní zastoupení druhé strany.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

ODDÍL ~~12~~

~~UZNÁVÁNÍ~~ ROZHODNUTÍ, U KTERÝCH SE PŘECHODNĚ VYŽADUJE PROHLÁŠENÍ VYKONATELNOSTI

Článek ~~33~~47

1. Rozhodnutí vydané v některém členském státě, které se týká věcí uvedených v čl. 37 odst. 3, ~~je součástí~~ v ostatních členských státech uznávána, aniž by bylo vyžadováno zvláštní řízení.
2. Stane-li se sporným, zda rozhodnutí má být uznáno, může každá strana, která uplatňuje uznání jako hlavní věc v daném sporu, ~~postup v řízení~~ podle článků 50 až 63 navrhnout, že soudní rozhodnutí má být uznáno.

↓ 44/2001

3. Je-li otázka uznání rozhodnutí vznesena u soudu členského státu jako předběžná otázka, může o ní tento soud rozhodnout.

↓ 44/2001

Článek ~~34~~48

Rozhodnutí se neuznává,

1. je-li takové uznání zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž se o uznání žádá;
-
2. jestliže žalovanému, v jehož nepřítomnosti bylo rozhodnutí vydáno, nebyl doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost v dostatečném časovém předstihu a takovým způsobem, který mu umožňuje přípravu na jednání před soudem, ledaže žalovaný nevyužil žádný opravný prostředek proti rozhodnutí, i když k tomu měl možnost;
 3. je-li neslučitelné s rozhodnutím vydaným v řízení mezi týmiž stranami v členském státě, v němž se o uznání žádá;

↓ 44/2001

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

4. je-li neslučitelné s dřívějším rozhodnutím, které bylo vydáno v jiném členském státě nebo ve třetí zemi v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok, pokud toto

dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro uznání v členském státě, v němž se o uznání žádá .

↓ 44/2001

⇒ nový

Článek 35

~~1. Rozhodnutí se rovněž neuznává, pokud je v rozporu s oddílem 3, 4 nebo 6 kapitoly II nebo jedná-li se o případ uvedený v článku 72.~~

~~2. Při posuzování toho, zda je dána příslušnost uvedená v předchozím odstavci, je dožádaný soud nebo orgán vázán skutkovými zjištěními, na nichž soud členského státu původu založil svou příslušnost.~~

~~3. Aniž je dotčen odstavec 1, nesmí být příslušnost soudu členského státu původu přezkoumávána. Hledisko veřejného pořádku uvedené v čl. 34 bodě 1) nelze uplatnit v případech pravidel pro určení příslušnosti.~~

Článek 3749

~~1. Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, může přerušit řízení přerušit, jestliže je vykonatelnost rozhodnutí odložena v členském státě původu z důvodu podání opravného prostředku byl proti rozhodnutí podán řádný opravný prostředek.~~

~~2. Soud členského státu, v němž se žádá o uznání rozhodnutí vydaného v Irsku nebo ve Spojeném království, může řízení přerušit, jestliže je jeho výkon v členském státě původu z důvodu podání opravného prostředku odložen.~~

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

ODDÍL 2

VÝKON

Článek 3850

~~1. Rozhodnutí vydané v jednom členském státě, které je v tomto státě vykonatelné, bude vykonáno je vykonatelné v jiném členském státě jiných členských státech poté, co zde bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany prohlášeno v souladu s postupem uvedeným v člancích 51 až 63 za vykonatelné.~~

↓ 44/2001

~~2. Ve Spojeném království však bude takové rozhodnutí vykonáno v Anglii a Walesu, ve Skotsku nebo Severním Irsku poté, co bylo na návrh kterékoli zúčastněné strany v této části Spojeného království zaregistrováno za účelem výkonu.~~

Článek ~~39~~51

↓ 44/2001 (přizpůsobený)
⇒ nový

1. Návrh na prohlášení vykonatelnosti se podává u soudu nebo příslušného orgánu ~~uvedeného v seznamu v příloze II~~ ⇒ členského státu výkonu, které členským stát oznámil Komisi v souladu s čl. 87 písm. d) ⇐ .

↓ 44/2001

2. Místní příslušnost se určuje podle bydliště strany, vůči níž je výkon navrhován, nebo podle místa výkonu.

Článek ~~40~~52

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

1. Postup při podání návrhu na prohlášení vykonatelnosti se řídí právem členského státu výkonu ~~, v němž se podává návrh na výkon.~~
2. K návrhu musí být přiloženy tyto dokumenty:
 - a) vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro ověření jeho pravosti
 - b) osvědčení vydané soudem nebo příslušným orgánem členského státu původu na formuláři uvedeném v příloze VI, aniž by tím byl dotčen článek 53.

↓ 44/2001

~~2. Navrhovatel musí uvést adresu pro doručování v obvodě soudu, u kterého návrh podává. Jestliže však právo státu, v němž podává návrh na výkon, uvedení takové adresy nevyžaduje, ustanoví navrhovatel zástupce pro doručování.~~

~~3. K návrhu se připojí písemnosti uvedené v článku 53.~~

Článek ~~55~~53

1. Pokud není předloženo osvědčení uvedené ve čl. ~~ánku 54~~ 52 odst. 2 písm. b), může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

2. V případě uvedeném v odstavci 1 je ~~na~~ požádání soudu nebo příslušného orgánu ~~je~~ třeba předložit překlad takových písemností. ~~Překlad musí být ověřen osobou k tomu oprávněnou v některém členském státě.~~

Článek ~~44~~54

Rozhodnutí se prohlásí za vykonatelné, ~~☒~~ aniž by bylo přezkoumáváno podle článku 48 ~~☒~~, jakmile jsou splněny formální náležitosti uvedené v článku ~~52~~53, ~~aniž by bylo přezkoumáváno podle článků 34 a 35~~. Strana, vůči níž je výkon navrhován, není v této části řízení oprávněna činit k návrhu jakákoli podání.

Článek ~~42~~55

1. Rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti se bez odkladu sdělí navrhovateli postupem stanoveným právem ~~dožadného~~ členského státu ~~☒~~ výkonu ~~☒~~.

↓ 44/2001

2. Prohlášení vykonatelnosti se doručí straně, vůči níž je výkon navrhován, spolu s rozhodnutím, pokud jí toto ještě nebylo doručeno.

Článek ~~43~~56

1. Proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti může kterákoli strana podat opravný prostředek.

↓ 44/2001

⇒ nový

2. Opravný prostředek se podává u soudu ~~uvedeného v seznamu v příloze III~~ ⇒ členského státu výkonu, který byl tímto členským státem oznámen Komisi v souladu s čl. 87 písm. e) ⇐

3. Opravný prostředek se projednává v souladu s předpisy upravujícími sporná řízení.

4. Jestliže se strana, vůči níž je výkon navrhován, nedostaví k řízení o odvolacím prostředku u odvolacího soudu, použijí se ustanovení článku ~~28~~26 odst. 2 až 4, i když strana, vůči níž je výkon navrhován, nemá bydliště v žádném členském státě.

5. Opravný prostředek proti prohlášení vykonatelnosti musí být podán ve lhůtě ~~jednoho měsíce~~ ⇒ 30 dnů ⇐ od doručení tohoto prohlášení. Má-li strana, vůči níž je výkon navrhován, bydliště v jiném členském státě, než ve kterém bylo prohlášení vykonatelnosti vydáno, činí lhůta pro podání opravného prostředku ~~dva měsíce~~ ⇒ 45 dnů ⇐ a počíná běžet dnem jeho doručení straně, vůči níž je výkon navrhován, osobně nebo do místa jejího bydliště. Prodloužení této lhůty z důvodu vzdálenosti je vyloučeno.

Článek ~~44~~57

Rozhodnutí vydané o opravném prostředku může být napadeno ~~pouze opravným prostředkem uvedeným v příloze IV~~ ⇒ postupem oznámeným Komisi dotyčným členským státem v souladu s čl. 87 písm. f) ⇐.

Článek ~~45~~58

↓ 44/2001 (přízpůsobený)

1. Soud, u něhož byl opravný prostředek podle článku ~~5643~~ nebo ~~5744~~ podán, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti rozhodnutí pouze na základě důvodů uvedených v článku ~~48~~článcích ~~34 a 35~~. Soud vydá neprodleně rozhodnutí.

~~2. Cizí rozhodnutí nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé.~~

↓ nový

2. S výhradou čl. 56 odst. 4 vydá soud, u něhož byl opravný prostředek podán podle článku 56, rozhodnutí ve lhůtě 90 dní od tohoto podání, s výjimkou případů, kdy to není možné z důvodu mimořádných okolností.

↓ 44/2001 (přízpůsobený)

☒ 3. Soud, u něhož byl podán opravný prostředek podle článku 57, vydá rozhodnutí neprodleně. ☒

↓ 44/2001 (přízpůsobený)

⇒ nový

Článek ~~46~~59

~~1. Soud, u něhož byl podán opravný prostředek podle článku ~~5643~~ nebo článku ~~5744~~, může ⇒ přerušit ⇐ na návrh strany, vůči níž je výkon navrhován, řízení přerušit, jestliže byl proti ⇒ je odložena vykonatelnost ⇐ rozhodnutí v členském státě, v němž bylo vydáno, podán řádný opravný prostředek nebo jestliže lhůta pro podání takového řádného ⇒ z důvodu podání ⇐ opravného prostředku ještě neuplynula; v druhém případě může soud určit lhůtu, v níž se opravný prostředek má podat.~~

~~2. Pokud bylo rozhodnutí vydáno v Irsku nebo ve Spojeném království, je každý opravný prostředek, který je přípustný v členském státě, v němž bylo rozhodnutí vydáno, řádným opravným prostředkem ve smyslu odstavce 1.~~

2. Soud může výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, kterou sám stanoví.

Článek 60

↓ 44/2001 (přízpůsobený)

1. Musí-li být rozhodnutí uznáno v souladu s tímto ~~nařízením~~ ☒ oddílem ☒, není návrhvatel omezen v podávání návrhů na přijetí předběžných nebo zajišťovacích opatření v souladu s právem ~~dožadného~~ členského státu ☒ výkonu ☒, aniž by bylo nezbytné prohlášení vykonatelnosti soudního rozhodnutí podle článku ~~5441~~.

2. Prohlášení vykonatelnosti s sebou ze zákona nese možnost přijmout zajišťovací opatření.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

3. Dokud běží lhůta stanovená v čl. ~~56 odst. 543 odst. 5~~ k podání opravného prostředku proti prohlášení vykonatelnosti a dokud není o tomto opravném prostředku rozhodnuto, nesmí být učiněna jiná opatření než opatření k zajištění majetku strany, vůči níž je výkon navrhován.

Článek ~~4861~~

1. Bylo-li vydáno ~~o~~ rozhodnutí o více nárocích uplatněných žalobou a nemůže-li být prohlášení vykonatelnosti vydáno v plném rozsahu, vydá soud nebo jiný příslušný orgán prohlášení vykonatelnosti pro jeden nebo více těchto nároků.

↓ 44/2001

2. Navrhovatel může požádat, aby bylo prohlášení vykonatelnosti omezeno pouze na část nároků vyplývajících z rozhodnutí.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)
⇒ nový

Článek ~~5062~~

Navrhovatel, jemuž se v členském státě původu dostává výhod úplné nebo částečné bezplatné právní pomoci nebo který je osvobozen od úhrady nákladů nebo výdajů, požívá v ~~řízení podle tohoto oddílu~~ ⇒ jakémkoliv řízení o prohlášení vykonatelnosti ⇐ nejvýhodnější právní pomoci nebo nejširšího osvobození od úhrady nákladů a výdajů podle práva ~~dotčeného~~ členského státu výkonu .

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

Článek ~~5263~~

V řízení o prohlášení vykonatelnosti nemůže být ~~ve státě, kde se podává návrh na výkon~~ v členském státě výkonu , vybírán žádný poplatek stanovený podle hodnoty předmětu sporu.

ODDÍL 3

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

↓ 44/2001

Článek 64

Rozhodnutí vydané v jednom členském státě nesmí být v žádném případě přezkoumáváno ve věci samé v členském státě, ve kterém bylo navrženo uznání, vykonatelnost nebo výkon.

↓ nový

Článek 65

Strana, která navrhuje uznání, prohlášení vykonatelnosti nebo výkon rozhodnutí vydaného v jednom členském státě, není povinna mít v členském státě výkonu ani poštovní adresu, ani pověřeného zástupce.

Článek 66

Pokud je v rozhodnutí obsaženo opatření či nařízení, jež není známé v členském státě výkonu, příslušný orgán v tomto členském státě v největší možné míře upraví opatření či nařízení na ekvivalent známý v rámci daného práva, se kterým jsou spojeny rovnocenné účinky a které sleduje obdobný účel a zájem.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

⇒ nový

Článek ~~49~~67

~~Cizí~~ Soudní rozhodnutí o zaplacení penále vydaná v jednom členském státě jsou v ~~dožadném~~ členském státě výkonu vykonatelná ~~pouze tehdy~~ v souladu s oddíly 1 nebo 2. ⇒ Příslušný soud nebo orgán v členském státě výkonu stanoví výši penále, jestliže částka penále nebyla s konečnou platností stanovena soudy členského státu původu.

Článek ~~54~~68

Po straně, která v jednom členském státě navrhuje výkon rozhodnutí vydaného v jiném členském státě, nesmí být na základě skutečnosti, že je cizím státním příslušníkem nebo že nemá bydliště nebo pobyt ve členském státě, ~~v němž se výkon navrhuje,~~ výkonu , požadována žádná záruka ani jistota, jakkoli označená.

↓ nový

Článek 69

1. V případě, že je vyžadován přepis či překlad podle tohoto nařízení, provádí se tento přepis či překlad do úředního jazyka dotyčného členského státu, nebo pokud má tento členský stát více úředních jazyků, do jednoho z úředních jazyků soudního řízení v místě, kde se uznaného rozhodnutí dovolává nebo podává návrh, v souladu s právem tohoto členského státu.
2. U formulářů uvedených v člancích 39 a 42 lze přepis nebo překlad provést do jakéhokoli jiného úředního jazyka či jazyků orgánů Unie, které dotyčný členský stát označil za přijatelné.
3. Každý překlad podle tohoto nařízení musí být proveden osobou oprávněnou provádět překlady v některém členském státě.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

Článek 53

- ~~1. Strana, která žádá o uznání rozhodnutí nebo o prohlášení vykonatelnosti, musí předložit jedno vyhotovení rozhodnutí, které splňuje podmínky nezbytné pro uznání jeho pravosti.~~
- ~~2. Strana, která podává návrh na prohlášení vykonatelnosti, musí rovněž předložit osvědčení podle článku 54, aniž je dotčen článek 55.~~

Článek 54

~~Soud nebo příslušný orgán členského státu, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, vydá na žádost kterékoli dotčené strany osvědčení za použití standardního formuláře uvedeného v příloze V tohoto nařízení. Článek 55~~

- ~~1. Pokud není předloženo osvědčení uvedené ve článku 54, může soud nebo příslušný orgán určit lhůtu pro jeho předložení, přijmout rovnocennou písemnost nebo, pokud nepovažuje za potřebné další objasnění, jeho předložení prominout.~~
- ~~2. Na požádání soudu nebo příslušného orgánu je třeba předložit překlad takových písemností. Překlad musí být ověřen osobou k tomu oprávněnou v některém členském státě.~~

Článek 56

~~Písemnosti uvedené v článku 53 nebo v čl. 55 odst. 2, nebo písemnosti o procesní plné moci nevyžadují ověřování ani jiné podobné formality.~~

KAPITOLA IV

VEŘEJNÉ LISTINY A SOUDNÍ SMÍRY

Článek ~~57~~70

↓ 44/2001 (přizpůsobený)
⇒ nový

Veřejné listiny, které ~~byly vyhotoveny a~~ jsou vykonatelné v některém členském státě, se ~~na návrh prohlásí za vykonatelné v jiném členském státě postupem podle článku 38 a následujících~~ ⇒ vykonávají v jiných členských státech stejným způsobem jako rozhodnutí podle oddílů 1 nebo 2 kapitoly III ⇐. Soud, ke kterému je podán opravný prostředek podle článku 43 nebo 44, zamítne nebo zruší prohlášení vykonatelnosti jen tehdy, pokud by výkon rozhodnutí na základě této listiny byl zjevně v rozporu s veřejným pořádkem členského státu, v němž byl návrh podán.

↓ 44/2001
⇒ nový

~~2. Za veřejné listiny ve smyslu odstavce 1 se rovněž pokládají dohody o placení výživného uzavřené před správními orgány nebo jimi ověřené.~~

~~32. Předložená listina musí splňovat podmínky nezbytné pro uznání její pravosti v členském státě, v němž byla vydána. ⇒ Příslušný orgán členského státu původu na žádost kterékoli zúčastněné strany vystaví osvědčení na formuláři uvedeném v příloze V a VII, které obsahuje shrnutí vykonatelné povinnosti obsažené v listině. ⇐~~

↓ 44/2001 (přizpůsobený)
⇒ nový

~~43. ☒ Ustanovení ☒ oddílů 1 nebo 2 kapitoly III se použijí použije přiměřeně. Příslušný orgán členského státu, ve kterém byla veřejná listina vyhotovena, vydá na návrh kterékoli zúčastněné strany osvědčení s použitím standardního formuláře uvedeného v příloze VI tohoto nařízení.~~

Článek ~~58~~71

☒ Soudní ☒ smír, který ~~byl schválen soudem v průběhu řízení a~~ je vykonatelný v členském státě, v němž byl uzavřen, ~~seje v jiném členském státě, v němž byl podán návrh na výkon, vykonatelný~~ ⇒ vykonává v jiném členském státě ⇐ za stejných podmínek jako veřejné listiny. ☒ Příslušný ☒ soud nebo příslušný orgán členského státu ☒ původu ☒ ~~ve kterém byl soudní smír schválen,~~ vydá na návrh kterékoli dotčené strany osvědčení ~~s použitím standardního~~ ☒ na ☒ formuláře uvedené ~~ho~~ v příloze V, ⇒ které obsahuje shrnutí dohody mezi stranami ⇐ ~~tohoto nařízení.~~

KAPITOLA V

OBEČNÁ USTANOVENÍ

↓ nový

Článek 72

V rámci tohoto nařízení se nevyžaduje legalizace či obdobný formální požadavek.

↓ 44/2001

Článek ~~59~~73

1. Pro posouzení, zda má strana řízení bydliště na území členského státu, u jehož soudů byl podán návrh, použije soud své právo.
2. Nemá-li strana řízení bydliště v členském státě, u jehož soudů byl návrh podán, použije soud pro posouzení, zda má strana řízení bydliště v jiném členském státě, právo tohoto členského státu.

Článek ~~60~~74

1. Pro účely tohoto nařízení se v případě společností nebo jiných právnických osob nebo sdružení fyzických nebo právnických osob „bydlištěm“ rozumí místo, kde má tato osoba své
 - a) sídlo nebo
 - b) ústředí nebo
 - c) hlavní provozovnu.
2. Pro účely Spojeného království a Irska se „sídlem“ rozumí „registered office“ nebo tam, kde takové sídlo neexistuje, místo vzniku společnosti („place of incorporation“) nebo tam, kde takové místo neexistuje, místo, podle jehož práva byla společnost, jiná právnická osoba nebo sdružení fyzických nebo právnických osob založena („formation“).
3. K určení, zda má trust sídlo v členském státě, u jehož soudů byla žaloba podána, použije soud pravidla svého mezinárodního práva soukromého.

Článek ~~61~~75

Aniž jsou dotčena výhodnější ustanovení vnitrostátních právních předpisů, může být osoba s bydlištěm na území členského státu, proti které je vedeno trestní řízení za nedbalostní trestný čin u soudů jiného členského státu, jehož není státním příslušníkem, obhajována k tomu způsobilými zástupci i v případě, že se k soudu nedostaví osobně. Soud vedoucí řízení

však může její osobní účast nařídít; v případě, že se tato osoba nedostaví, nemusí být rozhodnutí vydané ve věci občanskoprávního nároku, pokud si dotyčná osoba nemohla zajistit obhajobu, uznáno ani vykonáno v jiných členských státech.

~~Článek 62~~

~~Ve Švédsku se v případě zkráceného řízení o platebním rozkazu (betalningsföreläggande) a pomoci (handräkning) „soudem“ rozumí i švédský vykonávající úřad (kronofogdemyndighet).~~

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

~~Článek 63~~

~~1. Osoba s bydlištěm na území Lucemburského velkovévodství žalovaná u soudu jiného členského státu podle čl. 5 odst. 1 může odmítnout podrobit se příslušnosti daného soudu, pokud se místo pro dodání zboží nebo poskytnutí služeb nachází v Lucembursku.~~

~~2. Nachází-li se místo pro dodání zboží nebo poskytnutí služeb v Lucembursku, musí být dohoda, jíž se zakládá příslušnost, aby byla platná, uzavřena písemně nebo ústně s písemným potvrzením ve smyslu čl. 23 odst. 1 písm. a).~~

~~3. Tento článek se nevztahuje na smlouvy o poskytnutí finančních služeb.~~

~~4. Tento článek se použije po dobu šesti let od vstupu tohoto nařízení v platnost.~~

~~Článek 64~~

~~1. V řízeních o sporu mezi kapitánem a členem posádky námořního plavidla zapsaného v Řecku nebo v Portugalsku týkajících se mzdy nebo jiných podmínek služby ověří soud členského státu, zda byl o sporu informován diplomat nebo konzulární úředník příslušný pro plavidlo. Soud může rozhodnout, jakmile je tato osoba informována.~~

~~2. Tento článek se použije po dobu šesti let od vstupu tohoto nařízení v platnost.~~

~~Článek 65/76~~

↓ Akt o přistoupení z roku 2003,
článek. 20 a příloha II, s. 715
⇒ nový

~~1. K soudní příslušnosti stanovené v čl. 6 odst. 2 a v článku 11 pro žaloby o záruku nebo pro intervenční žalobu se může přihlídnout nepřihlíží v ⇒ členských státech uvedených v příloze VIII pouze, pokud je to přípustné podle vnitrostátního práva ⇐ Německu, v Rakousku a v Maďarsku. Jakákoli osoba, která má bydliště na území jiného členského státu, může být žalována u soudů ⇒ členských států podle pravidel uvedených v příloze VIII o oznámení sporu, aniž by tím byly dotčeny články 22 a 23. ⇐~~

~~a) v Německu podle § 68 a § 72 až 74 občanského soudního řádu (Zivilprozessordnung), které platí pro oznámení sporu,~~

~~b) v Rakousku podle § 21 občanského soudního řádu (Zivilprozessordnung), které platí pro oznámení sporu,~~

~~c) v Maďarsku podle § 58 až 60 občanského soudního řádu (Polgári perrendtartás), které platí pro oznámení sporu.~~

↓ nový

Soud, který je příslušný podle tohoto článku, rozhodne o přípustnosti oznámení sporu.

↓ Akt o přistoupení z roku 2003,
článek. 20 a příloha II, s. 715
⇒ nový

~~2)~~ Soudní rozhodnutí vydaná jinými členskými státy na základě čl. 6 odst. 2 nebo článku 11 se uznají a ~~vykonávají~~ ~~sou vykonatelná~~ v Německu, v Rakousku a v Maďarsku ⇒ členských státech uvedených v příloze VIII ⇐ v souladu s kapitolou III. Veškeré účinky, které za použití odstavce 1 mají soudní rozhodnutí vydaná v těchto zemích vůči třetím osobám, se v ostatních členských státech rovněž uznají.

↓ 44/2001 (přízpůsobený)

KAPITOLA VI

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

Článek ~~66~~77

1. Toto nařízení se vztahuje pouze na řízení zahájená a veřejné listiny vyhotovené ke dni začátku použitelnosti tohoto nařízení.

☒ 2. Řízení zahájená a veřejné listiny vypracované přede dnem začátku použitelnosti tohoto nařízení se řídí kapitolou III, oddíly 2 a 3. ☒

~~2. Pokud však bylo řízení zahájeno v členském státě původu přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, rozhodnutí, která byla vydána po tomto dni, se uznají a vykonají podle kapitoly III,~~

~~a) pokud bylo řízení zahájeno v členském státě původu až poté, co Bruselská nebo Luganská úmluva vstoupila v platnost jak v členském státě původu, tak i v dožádaném členském státě;~~

~~b) ve všech dalších případech za předpokladu, že soud byl příslušný podle pravidel, která se shodují s pravidly pro určení příslušnosti obsaženými v kapitole II nebo v~~

~~dohodě uzavřené mezi členským státem původu a dožádaným členským státem, která byla platná v době zahájení řízení.~~

↓ 44/2001

KAPITOLA VII

VZTAH K JINÝM NÁSTROJŮM

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

Článek ~~67~~78

Tímto nařízením není dotčeno uplatňování ustanovení, kterými se upravuje příslušnost a uznání a výkon rozhodnutí ve zvláštních věcech a která jsou obsažena v právních aktech Unie Společenství nebo ve vnitrostátních právních předpisech harmonizovaných k provedení těchto aktů.

Článek ~~68~~79

1. Toto nařízení nahrazuje mezi členskými státy Bruselskou úmluvu kromě případů, kdy se jedná o území členských států, která spadají do územní působnosti uvedené úmluvy a která jsou z tohoto nařízení vyloučena v souladu s článkem ~~299~~ 355 Smlouvy.

↓ 44/2001

2. V rozsahu, v jakém toto nařízení nahrazuje mezi členskými státy ustanovení Bruselské úmluvy, se jakýkoli odkaz na úmluvu považuje za odkaz na toto nařízení.

Článek ~~69~~80

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

⇒ nový

Aniž jsou dotčeny články 81 a 82 ~~čl. 66 odst. 2 a článek 81~~, nahrazuje toto nařízení mezi členskými státy ~~tyto dohody, smlouvy a úmluvy uzavřené:~~ upravující stejné věci, na které se vztahuje toto nařízení. Nahrazují se zejména úmluvy uvedené v příloze IX.

- ~~Smlouva mezi Belgií a Francií o příslušnosti a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Paříži dne 8. července 1899,~~
- ~~Smlouva mezi Belgií a Nizozemskem o příslušnosti, konkursu, a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Bruselu dne 28. března 1925,~~

- ~~Smlouva mezi Francií a Itálií o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 3. června 1930,~~
-

↓ Oprava, Úř. věst. L 307,
24.11.2001, s. 28 (přizpůsobený)

- ~~Smlouva mezi Spojeným královstvím a Francouzskou republikou o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a protokol k ní, podepsaná v Paříži dne 18. ledna 1934,~~
 - ~~Smlouva mezi Spojeným královstvím a Belgiickým královstvím o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a protokol k ní, podepsaná v Bruselu dne 2. května 1934,~~
-

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

- ~~Smlouva mezi Německem a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 9. března 1936,~~
 - ~~Smlouva mezi Belgií a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin týkajících se vyživovací povinnosti, podepsaná ve Vídni dne 25. října 1957,~~
 - ~~Smlouva mezi Německem a Belgií o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 30. června 1958,~~
 - ~~Smlouva mezi Nizozemskem a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 17. dubna 1959,~~
 - ~~Smlouva mezi Německem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin ve věcech občanských a obchodních, podepsaná ve Vídni dne 6. června 1959,~~
 - ~~Smlouva mezi Belgií a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 16. června 1959,~~
-

↓ Oprava, Úř. věst. L 307,
24.11.2001, s. 28 (přizpůsobený)

- ~~Smlouva mezi Spojeným královstvím a Spolkovou republikou Německo o vzájemném uznávání výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 14. července 1960,~~
- ~~Smlouva mezi Spojeným královstvím a Rakouskem o vzájemném uznávání výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 14. července 1961, a protokol ji pozměňující podepsaný v Londýně dne 6. března 1970,~~

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

- ~~Smlouva mezi Řeckem a Německem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Athénách dne 4. listopadu 1961,~~
- ~~Smlouva mezi Belgií a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a dalších exekučních titulů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 6. dubna 1962,~~
- ~~Smlouva mezi Nizozemskem a Německem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a dalších exekučních titulů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Haagu dne 30. srpna 1962,~~
- ~~Smlouva mezi Nizozemskem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Haagu dne 6. února 1963,~~

↓ Oprava, Úř. věst. L 307,
24.11.2001, s. 28 (přizpůsobený)

- ~~Smlouva mezi Spojeným královstvím a Italskou republikou o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 7. února 1964, a protokol ji pozměňující podepsaný v Římě dne 14. července 1970,~~

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

- ~~Smlouva mezi Francií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 15. července 1966,~~

↓ Oprava, Úř. věst. L 307,
24.11.2001, s. 28 (přizpůsobený)

- ~~Smlouva mezi Spojeným královstvím a Nizozemským královstvím o vzájemném uznávání výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná v Haagu dne 17. listopadu 1967,~~

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

- ~~Smlouva mezi Španělskem a Francií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Paříži dne 28. května 1969,~~
- ~~Smlouva mezi Lucemburskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Lucemburku dne 29. července 1971,~~

- ~~Smlouva mezi Itálií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, soudních smírů a notářských listin, podepsaná v Římě dne 16. listopadu 1971,~~
- ~~Smlouva mezi Španělskem a Itálií o právní pomoci a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Madridu dne 22. května 1973,~~
- ~~Úmluva mezi Finskem, Islandem, Norskem, Švédskem a Dánskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná v Kodani dne 11. října 1977,~~
- ~~Smlouva mezi Rakouskem a Švédskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Stockholmu dne 16. září 1982,~~
- ~~Smlouva mezi Španělskem a Spolkovou republikou Německo o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 14. listopadu 1983,~~
- ~~Smlouva mezi Rakouskem a Španělskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 17. února 1984,~~
- ~~Smlouva mezi Finskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Vídni dne 17. listopadu 1986,~~
- ~~Smlouva mezi Belgií, Nizozemskem a Lucemburskem o příslušnosti, konkursu a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 1961, nakořik je v platnosti,~~

↓ Akt o přistoupení z roku 2003,
článek 20 a příloha II, s. 715
(přizpůsobený)

- ~~Úmluva mezi Republikou československou a Republikou portugalskou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Lisabonu dne 23. listopadu 1927, dosud platná mezi Českou republikou a Portugalskem,~~
- ~~Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemné soudní spolupráci, podepsaná ve Vídni dne 16. prosince 1954,~~
- ~~Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Budapešti dne 6. března 1959,~~
- ~~Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Řeckým královstvím o vzájemném uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Aténách dne 18. června 1959,~~

- ~~Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 6. února 1960, nyní platná mezi Polskem a Slovinskem,~~
- ~~Dohoda mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemném uznání a výkonu arbitrážních nálezů a arbitrážních urovnání ve věcech obchodních, podepsaná v Bělehradě dne 18. března 1960,~~
- ~~Dohoda mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemném uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech výživného, podepsaná ve Vídni dne 10. října 1961,~~
- ~~Úmluva mezi Polskem a Rakouskem o vzájemné pomoci ve věcech občanských a o dokladech, podepsaná ve Vídni dne 11. prosince 1963,~~
- ~~Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bělehradu dne 20. ledna 1964, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Slovinskem,~~
- ~~Úmluva mezi Polskem a Francií o použitelném právu, soudní příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v oblasti osobního a rodinného práva, uzavřená ve Varšavě dne 5. dubna 1967,~~
- ~~Úmluva mezi vládami Jugoslávie a Francie o uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Paříži dne 18. května 1971,~~
- ~~Úmluva mezi Socialistickou federativní republikou Jugoslávií a Belgiickým královstvím o uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech výživného, podepsaná v Bělehradu dne 12. prosince 1973,~~
- ~~Úmluva mezi Maďarskem a Řeckem o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Budapešti dne 8. října 1979,~~
- ~~Úmluva mezi Polskem a Řeckem o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 24. října 1979,~~
- ~~Úmluva mezi Maďarskem a Francií o právní pomoci ve věcech občanských a rodinných, o uznání a výkonu rozhodnutí, o právní pomoci ve věcech trestních a o vydávání, podepsaná v Budapešti dne 31. července 1980,~~
- ~~Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 22. října 1980, dosud platnou mezi Českou republikou, Slovenskem a Řeckem,~~
- ~~Úmluva mezi Kyperskou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 30. listopadu 1981,~~
- ~~Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 23. dubna 1982, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Kypr,~~

- ~~Dohoda mezi Kyprskou republikou a Řeckou republikou o právní spolupráci ve věcech občanských, rodinných, obchodních a trestních, podepsaná v Nikósii dne 5. března 1984,~~
- ~~Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, rodinných a obchodních, podepsaná v Paříži dne 10. května 1984, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Francií,~~
- ~~Dohoda mezi Kyprskou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 19. září 1984, nyní platná mezi Kyprem a Slovinskem,~~
- ~~Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Praze dne 6. prosince 1985, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Itálií,~~
- ~~Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná v Madridu dne 4. května 1987, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Španělskem,~~
- ~~Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 21. prosince 1987, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Polskem,~~
- ~~Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bratislavě dne 28. března 1989, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Maďarskem,~~
- ~~Úmluva mezi Polskem a Itálií o soudní spolupráci a uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná ve Varšavě dne 28. dubna 1989,~~
- ~~Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech, podepsaná v Praze dne 29. října 1992,~~
- ~~Smlouva mezi Lotyšskou republikou, Estonskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích, podepsaná v Tallinnu dne 11. listopadu 1992,~~
- ~~Dohoda mezi Polskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 26. ledna 1993,~~
- ~~Dohoda mezi Lotyšskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná v Říze dne 23. února 1994,~~
- ~~Dohoda mezi Kyprskou republikou a Polskou republikou o právní spolupráci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 14. listopadu 1996, a~~

- ~~Dohoda mezi Estonskem a Polskem o poskytování právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, pracovních a trestních, podepsaná v Tallinnu dne 27. listopadu 1998,~~

↓ 1791/2006 čl. 1 odst. 1 a příloha
bod 11(A) (přizpůsobený)

- ~~Úmluva mezi Bulharskem a Belgií o některých soudních záležitostech, podepsaná v Sofii dne 2. července 1930,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o vzájemné právní pomoci, podepsaná v Sofii dne 23. března 1956, dosud platnou mezi Bulharskem a Slovinskem,~~
- ~~Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bukurešti dne 7. října 1958,~~
- ~~Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Československou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Praze dne 25. října 1958, dosud platnou mezi Rumunskem a Slovenskem,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Rumunskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 3. prosince 1958,~~
- ~~Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o právní pomoci, podepsaná v Bělehradu dne 18. října 1960 a její protokol, dosud platné mezi Rumunskem a Slovinskem,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 4. prosince 1961,~~
- ~~Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci v právu občanském a rodinném a o platnosti a doručování dokumentů a její připojené protokoly, podepsané ve Vídni dne 17. listopadu 1965,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 16. května 1966,~~
- ~~Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních a její protokoly, podepsané v Bukurešti dne 19. října 1972,~~
- ~~Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Italskou republikou o soudní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Bukurešti dne 11. listopadu 1972,~~

- ~~Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Francouzskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Paříži dne 5. listopadu 1974,~~
- ~~Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Belgiickým královstvím o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Bukurešti dne 30. října 1975,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 10. dubna 1976,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Československou socialistickou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 25. listopadu 1976,~~
- ~~Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Londýně dne 15. června 1978,~~
- ~~Dodatečný protokol k Úmluvě mezi Rumunskou socialistickou republikou a Belgiickým královstvím o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaný v Bukurešti dne 30. října 1979,~~
- ~~Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Belgiickým královstvím o uznávání a výkonu rozhodnutí o vyživovací povinnosti, podepsaná v Bukurešti dne 30. října 1979,~~
- ~~Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Belgiickým královstvím o uznávání a výkonu rozhodnutí o rozvodu, podepsaná v Bukurešti dne 6. listopadu 1980,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 29. dubna 1983,~~
- ~~Dohoda mezi vládou Bulharské lidové republiky a vládou Francouzské republiky o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsaná v Sofii dne 18. ledna 1989,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Italskou republikou o právní pomoci a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná v Římě dne 18. května 1990,~~
- ~~Dohoda mezi Bulharskou republikou a Španělským královstvím o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsaná v Sofii dne 23. května 1993,~~
- ~~Smlouva mezi Rumunskem a Českou republikou o soudní spolupráci ve věcech občanských, podepsaná v Bukurešti dne 11. července 1994,~~
- ~~Úmluva mezi Rumunskem a Španělským královstvím o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Bukurešti dne 17. listopadu 1997,~~

- ~~Úmluva mezi Rumunskem a Španělským královstvím, doplňující Haagskou úmluvu o civilním řízení soudním (Haag, 1. března 1954), podepsaná v Bukurešti dne 17. listopadu 1997,~~
 - ~~Smlouva mezi Rumunskem a Polskou Republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, podepsaná v Bukurešti dne 15. května 1999.~~
-

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

Článek ~~70~~81

1. ~~Dohody, smlouvy a Ú~~mluvy uvedené v článku ~~80~~69 se i nadále použijí ve věcech, na něž se toto nařízení nevztahuje.
 2. Nadále se použijí na rozhodnutí a veřejné listiny, které byly vydány či vyhotoveny před dnem 1. března 2002 vstupem tohoto nařízení v platnost.
-

↓ 44/2001

Článek ~~71~~82

1. Tímto nařízením nejsou dotčeny ~~úmluvy smlouvy~~, jejichž stranami jsou členské státy a jež upravují příslušnost, uznání nebo výkon rozhodnutí ve zvláště vymezených věcech.
2. Aby byl zajištěn jednotný výklad, použije se odstavec 1 tímto způsobem:
 - a) toto nařízení nebrání tomu, aby soud členského státu, který je stranou ~~úmluvy smlouvy~~ o zvláště vymezené věci, založil svoji příslušnost v souladu s takovou ~~úmluvou smlouvou~~ i tehdy, když má žalovaný bydliště na území jiného členského státu, který není smluvní stranou takové ~~úmluvy smlouvy~~. V každém případě takový soud použije článek ~~28~~26 tohoto nařízení;
 - b) rozhodnutí, která vydal v členském státě soud, který svou příslušnost založil v souladu s takovou ~~úmluvou smlouvou~~ o zvláště vymezené věci, jsou v ostatních členských státech uznávána a vykonávána v souladu s tímto nařízením.

Stanoví-li ~~úmluva smlouva~~ o zvláště vymezené věci, jejímiž smluvními stranami jsou členský stát původu i dožádaný členský stát, podmínky uznání a výkonu rozhodnutí, použijí se tyto podmínky. V každém případě je však možno použít ustanovení tohoto nařízení týkající se řízení o uznávání a výkonu rozhodnutí.

Článek ~~72~~83

Tímto nařízením nejsou dotčeny dohody, kterými se členské státy zavázaly před vstupem tohoto nařízení v platnost neuznávat podle článku 59 Bruselské úmluvy rozhodnutí vydaná v jiných smluvních státech uvedené úmluvy proti žalovaným s bydlištěm nebo obvyklým pobytem na území třetí země, pokud by v případě stanoveném v článku 4 Bruselské úmluvy takové rozhodnutí mohlo být vydáno pouze na základě příslušnosti uvedené v čl. 3 druhém pododstavci uvedené úmluvy.

↓ nový

Článek 84

Tímto nařízením není dotčeno použití Úmluvy o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané dne 30. října 2007 v Luganu.

↓ 44/2001

KAPITOLA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

↓ nový

Článek 85

Tímto nařízením nejsou dotčena práva zaměstnanců a zaměstnavatelů, nebo jejich organizací na kolektivní akci na ochranu svých zájmů, zejména právo na stávkou nebo jinou akci v souladu právem Unie a vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

~~*Článek 73*~~

~~Nejpozději do pěti let po vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. V případě potřeby se ke zprávě přiloží návrhy na jeho změny.~~

↓ nový

Článek 86

Členské státy v rámci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím 2001/470/ES²⁸, ve znění rozhodnutí č. 568/2009, sdělí popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon, včetně orgánů příslušných pro výkon, informací o jakýchkoli omezeních výkonu, zejména pravidlech na ochranu povinného a pravidlech prekluze nebo promlčení.

Členské státy tyto informace průběžně aktualizují.

²⁸ Úř. věst. L 174, 27.6.2001, s. 25.

Článek 87

Do _____ [1 roku před vstupem nařízení v platnost], členské státy sdělí Komisi

- a) soudy v členských státech původu s příslušností provádět přezkum podle čl. 45 odst. 3;
- b) způsoby komunikace v členských státech původu přijatelné pro podání návrhu na přezkum podle článku 45;
- c) příslušné soudy v členských státech výkonu, ke kterým lze podat návrh na přezkum podle čl. 45 odst. 3;
- d) soudy, u kterých je nutné podat návrh na prohlášení vykonatelnosti podle čl. 51 odst. 1;
- e) soudy, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na prohlášení vykonatelnosti podle čl. 56 odst. 2;
- f) soudy, u kterých se podává další opravný prostředek podle článku 57;
- g) jazyky přijatelné pro překlady formulářů uvedených v článku 69.

Komise informace vhodným způsobem zpřístupní veřejnosti, zejména za pomoci Evropské soudní sítě pro občanské a obchodní věci vytvořené rozhodnutím 2001/470.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

Článek ~~74~~88

1. Členské státy oznámí Komisi znění úprav seznamů uvedených v přílohách ~~I až IVI to IV~~ III, IV a IX, jakož i jakoukoliv výhradu k ustanovením uvedeným v příloze VIII nebo jejich technickou změnu . Komise v tomto smyslu dotyčné přílohy upraví.

↓ 1103/2008 článek 1 a příloha bod 1

~~2. Aktualizace nebo technické úpravy standardních formulářů uvedených v přílohách V a VI přijímá Komise. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 75 odst. 2.~~

↓ nový

2. Komise může přijmout změny příloh I, II, V, VI a VII tohoto nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci v souladu s články 90 až 92.

Článek 89

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 88 odst. 2 je Komisi svěřena na dobu neurčitou.

2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je Komisi svěřena za podmínek stanovených v článcích 90 a 91.

Článek 90

1. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 88 odst. 2 kdykoli zrušit.
2. Orgán, který zahájil interní postup rozhodování, zda zrušit přenesení pravomoci, se před přijetím konečného rozhodnutí snaží informovat v přiměřené lhůtě druhý orgán a Komisi o přenesených pravomocích, jež by mohly být zrušeny, včetně možných důvodů takového zrušení.
3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 91

1. Evropský parlament a Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.
2. Pokud Evropský parlament ani Rada v uvedené lhůtě námitky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, zveřejní se akt v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím uvedené lhůty, pokud Evropský parlament i Rada uvědomí Komisi o svém záměru námitky nevyslovit.
3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada vysloví námitky. Orgán, který vyslovuje námitky proti aktu v přenesené pravomoci, je odůvodní.

↓ 1103/2008 článek 1 a příloha
bod 2

~~Článek 75~~

~~1. Komisi je nápomocen výbor.~~

~~2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.~~

↓ nový

Článek 92

1. Toto nařízení zrušuje nařízení (ES) č. 44/2001. Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze X.

2. Tímto nařízením se nahrazuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 805/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se zavádí evropský exekuční titul pro nesporné nároky, s výjimkou rozhodnutí uvedených v čl. 37 odst. 3.

↓ 44/2001 (přizpůsobený)

Článek ~~76~~93

Toto nařízení vstupuje v platnost ~~dnem 1. března 2002~~ ☒ dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* ☒ .

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ~~ve~~ ☒ všech ☒ členských státech ~~v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství~~.

Použije se ode dne [24 měsíců po vstupu v platnost], s výjimkou článku 87, který se použije ode dne [12 měsíců po vstupu v platnost].

V [...]

*Za Evropský parlament
předseda nebo předsedkyně*

*Za Radu
předseda nebo předsedkyně*

↓ nový

PŘÍLOHA I

OSVĚDČENÍ O SOUDNÍM ROZHODNUTÍ V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCÍCH, U KTERÝCH SE NEVYŽADUJE PROHLÁŠENÍ VYKONATELNOSTI

Ustanovení čl. 42 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) nařízení ___ Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. SOUD PŮVODU

1.1. Název:

1.2 Adresa:

1.2.1. Ulice a číslo / PO box:

1.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

1.2.3. Členský stát

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Telefon/Fax/E-mail:

2. ŽALOBCE / ŽALOBCI²⁹

2.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

2.2. Adresa:

2.2.1. Ulice a číslo / PO box:

2.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

2.2.3. Stát:

3. ŽALOVANÝ / ŽALOVANÍ³⁰

3.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

3.2. Adresa:

3.2.1. Ulice a číslo / PO box:

3.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

3.2.3. Stát:

4. SOUDNÍ ROZHODNUTÍ

4.1. Datum a číslo jednacích soudního rozhodnutí

4.2. Vykonatelnost soudního rozhodnutí

Je soudní rozhodnutí vykonatelné v členském státě původu

Ano

Ano, ale pouze vůči těmto žalovaným (prosím upřesněte):

4.3. Povaha soudního rozhodnutí

Soudní rozhodnutí o peněžním nároku (pokračujte v bodu 4.4.1)

Deklaratorní rozhodnutí (pokračujte v bodu 4.4.2)

Předběžná a zajišťovací opatření (pokračujte v bodu 4.4.3)

²⁹ Týká-li se soudní rozhodnutí více než jednoho žalobce nebo více než jednoho žalovaného, připojte dodatečný list.

³⁰ Týká-li se soudní rozhodnutí více než jednoho žalobce nebo více než jednoho žalovaného, připojte dodatečný list.

- Ostatní (pokračujte v bodu 4.4.4)

4.4. Podmínky soudního rozhodnutí a úrok

4.4.1. Soudní rozhodnutí o peněžním nároku

4.4.1.1. Soud nařídil ... (příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace)
zaplatit ... (příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace)

4.4.1.2. Měna

euro (EUR) bulharský lev (BGN) česká koruna (CZK) maďarský forint (HUF) litevský litas (LTL) lotyšský latas (LVL) polský zlotý (PLN) britská libra (GBP) rumunský leu (RON) švédská koruna (SEK) jiná (uveďte laskavě kód ISO):

4.4.1.3. Základní částka:

- Částka, jež má být zaplacená jednorázově:
- Částka, jež nemá být zaplacená jednorázově (prosím upřesněte):

4.4.1.4. Úrok, je-li to relevantní

Úrok přiznaný soudním rozhodnutím:

- Částka: _____ nebo
- sazba ... %. Úrok by se měl počítat od ... (dd/mm/rrrr) do ... (dd/mm/rrrr).

Úrok, který se počítá od data přijetí soudního rozhodnutí:

- sazba ... %.

4.4.2. Deklaratorní rozhodnutí

Krátký popis skutkových okolností případu a rozhodnutí soudu³¹

4.4.3. Předběžná a zajišťovací opatření

4.4.3.1. Krátký popis opatření, které bylo nařízeno

4.4.3.2. Opatření bylo nařízeno soudem příslušným ve věci samé.

ano, na základě článku __ nařízení __ Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000

³¹ Je-li to zapotřebí, připojte dodatečný list.

4.4.3.3. Bylo zajišťovací opatření nařízeno, aniž by byl žalovaný předvolán k soudu?

Ne

Ano. Žalovaný má právo napadnout opatření podle vnitrostátního práva

4.4.4. *Jiný druh soudního rozhodnutí*

Krátký popis skutkových okolností případu a rozhodnutí soudu³²

4.5. Náklady řízení

4.5.1.1. Měna

euro (EUR) bulharský lev (BGN) česká koruna (CZK) maďarský forint (HUF) litevský litas (LTL) lotyšský latas (LVL) polský zlotý (PLN) britská libra (GBP) rumunský leu (RON) švédská koruna (SEK) jiná (uved'te laskavě kód ISO):

4.5.1.2. Má žalovaný nést náklady řízení v plném rozsahu nebo jen částečně?

Ano. Uved'te prosím, o jaké náklady se jedná, a jejich částku (požadovanou nebo vynaloženou).

Soudní poplatky: ...

Náklady právního zastoupení:

Náklady na doručování písemností: ...

Jiné: ...

Ne

Pokud jste připojili dodatečné listy, uveďte počet stránek: ...

V: ...

Podpis a/nebo razítko soudu původu:

³² Je-li to zapotřebí, připojte dodatečný list.

↓ nový

PŘÍLOHA II

NÁVRH NA PŘEZKUM

Ustanovení čl. 45 odst. 2 nařízení ___ Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. NAVRHOVATEL

1.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

1.2. Adresa:

1.2.1. Ulice a číslo / PO box:

1.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

1.2.3. Stát:

2. SOUD PŮVODU

2.1. Název:

2.2. Adresa:

2.2.1. Ulice a číslo / PO box:

2.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

2.2.3. Členský stát

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2.3. Telefon/Fax/E-mail:

3. SOUDNÍ ROZHODNUTÍ

3.1. Datum a číslo jednacích soudního rozhodnutí:

4. ŽALOBCE / ŽALOBCE V ŘÍZENÍ PŘED SOUDEM PŮVODU³³

4.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

4.2. Adresa:

4.2.1. Ulice a číslo / PO box:

4.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

4.2.3. Stát:

5. ŽALOVANÝ / ŽALOVANÍ V ŘÍZENÍ PŘED SOUDEM PŮVODU, POKUD SE NEJEDNÁ O NAVRHOVATELE³⁴

5.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

5.2. Adresa:

5.2.1. Ulice a číslo / PO box:

5.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

5.2.3. Stát:

6. NÁVRH NA PŘEZKUM SOUDNÍHO ROZHODNUTÍ

6.1. Tímto podávám návrh na přezkum soudního rozhodnutí, protože bylo vydáno z důvodu nedostavení se k soudu a (zaškrtněte příslušný rámeček)

Nebyl mi doručen návrh na zahájení řízení nebo jiná rovnocenná písemnost; nebo

Výše uvedená písemnost mi byla doručena, ale nikoli v přiměřené době a způsobem, abych mohl připravit svou obhajobu (upřesněte); nebo

Nemohl jsem napadnout nárok z důvodu vyšší moci nebo z důvodu mimořádných okolností bez jakéhokoli pochybení z mé strany (upřesněte):

³³ Týká-li se soudní rozhodnutí více než jednoho žalobce nebo více než jednoho žalovaného, připojte dodatečný list.

³⁴ Týká-li se soudní rozhodnutí více než jednoho žalobce nebo více než jednoho žalovaného, připojte dodatečný list.

6.2. Neměl jsem možnost napadnout soudní rozhodnutí

Ano

V: ...

Datum (dd/mm/rrrr):

Jméno návrhatele nebo pověřeného zástupce

Podpis:

PŘÍLOHA III

Soudy, u kterých se podává návrh podle článku 43 odst. 2-46:

– v Belgii:

~~a) pokud jde o opravné prostředky podané žalovaným, „tribunal de première instance“ nebo „rechtbank van eerste aanleg“ nebo „erstinstanzliches Gericht“;~~

~~b) pokud jde o opravné prostředky podané žalobcem, u „Cour d’appel“ nebo „hof van beroep“;~~

– v Bulharsku u „Апелативен съд — София“,

– v České republice u odvolacího soudu prostřednictvím okresního soudu,

– v Německu u „Oberlandesgericht“,

– v Estonsku u „ringkonnakohus“,

– v Řecku u „Εφετείο“,

– ve Španělsku u „Juzgado de Primera Instancia“, který vydal rozhodnutí napadené opravným prostředkem, o němž rozhoduje „Audiencia Provincial“,

– ve Franciiu

~~a) „cour d’appel“; pokud jde o rozhodnutí, kterými se návrh povoluje~~

~~b) předsedovi senátu u „tribunal de grande instance“; pokud jde o rozhodnutí, kterými se návrh zamítá;~~

– v Irsku u „High Court“,

~~– na Islandu u „beradsdomur“;~~

– v Itálii u „corte d'appello“,

– na Kypru u „Επαρχιακό Δικαστήριο“ ~~nebo v případě rozhodnutí o výživném „Οικογενειακό Δικαστήριο“;~~

– v Lotyšsku u „Apgabaltiesa“ prostřednictvím „rajona (pilsētas) tiesa“,

– v Litvě u „Lietuvos apeliacinis teismas“,

– v Lucembursku u „Cour supérieure de justice“, který zasedá jako soud pro opravné prostředky v civilních věcech,

- v Maďarsku u ~~okresního soudu, který působí v sídle krajského soudu (v Budapešti u ústředního obvodního soudu v Budě); o odvolacím prostředku rozhoduje krajského soudu (v Budapešti vrchní soud),~~
- na Maltě u „Qorti ta' l-Appell“ v souladu s postupem stanoveným pro opravné prostředky v „*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap.12*“ ~~nebo, jde-li o rozhodnutí ve věcech výživného, prostřednictvím „ċitazzjoni“ „Prim'Awla tal-Qorti ċivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-giurisdizzjoni superjuri tagħha“,~~
- v Nizozemsku u „rechtbank“,
- v Rakousku u „Landesgericht“ ~~prostřednictvím „Bezirksgericht“,~~
- v Polsku u „sąd apelacyjny“ ~~prostřednictvím „sąd okręgowy“,~~
- v Portugalsku u „Tribunal da Relação“ ~~je příslušným soudem. Opravné prostředky se podávají podle platných vnitrostátních právních předpisů, a to formou žádosti určené soudu, který vydal napadené rozhodnutí,~~
- v Rumunsku u „Curte de Apel“,
- ve Slovinsku u „okrožno sodišče“,
- na Slovensku u odvolacího soudu ~~prostřednictvím okresního soudu, proti jehož rozhodnutí je odvolání podáváno,~~
- ve Finsku u „hovioikeus/hovrätt“,
- ve Švédsku u „Svea hovrätt“;
- ve Spojeném království:
 - a) v Anglii a Walesu u „High Court of Justice“ ~~nebo v případě soudního rozhodnutí ve věcech výživného u „Magistrate's Court“;~~
 - b) ve Skotsku u „Court of Session“ ~~nebo v případě soudního rozhodnutí ve věcech výživného u „Sheriff Court“;~~
 - c) v Severním Irsku u „High Court of Justice“ ~~nebo v případě soudního rozhodnutí ve věcech výživného u „Magistrate's Court“;~~
 - d) na Gibraltaru u „Supreme Court of Gibraltar“ ~~nebo v případě soudního rozhodnutí ve věcech výživného u „Magistrate's Court“.~~

PŘÍLOHA IV

Opravné prostředky podle čl. ~~44~~ 46 odst. 6 jsou tyto:

- v Belgii, Řecku, Španělsku, Francii, Itálii, Lucembursku a Nizozemsku kasační stížnost,
- v Bulharsku „*обжалване пред Върховния касационен съд*“,
- v České republice „*dovolání*“ a „*žaloba pro zmatečnost*“,
- v Německu „*Rechtsbeschwerde*“,
- v Estonsku „*kassatsioonikaebus*“,
- v Irsku opravný prostředek omezený na právní otázky k Nejvyššímu soudu,
- ~~na Islandu opravný prostředek u „*Hæstiréttur*“~~
- na Kypru opravný prostředek k Nejvyššímu soudu,
- v Lotyšsku opravný prostředek k „*Augstākās tiesas Senāts*“ prostřednictvím „*Apgabaltiesa*“,
- v Litvě opravný prostředek k „*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*“,
- v Maďarsku „*felülvizsgálati kérelem*“,
- ~~na Maltě neexistuje další opravný prostředek k jinému soudu; v případě rozsudku o péči ke „*Qorti tal-Appell*“ postupem stanoveným pro opravný prostředek v „*kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proeedura Ċivili – Kap. 12*“,~~
- v Rakousku „*Revisionsrekurs*“,
- v Polsku „*skarga kasacyjna*“,
- v Portugalsku opravný prostředek omezený na právní otázky,
- v Rumunsku „*contestatie in anulare*“ nebo „*revizuire*“,
- ve Slovinsku opravný prostředek u „*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*“,
- na Slovensku „*dovolanie*“,
- ve Finsku opravný prostředek u „*korkein oikeus/högsta domstolen*“,
- ve Švédsku opravný prostředek u „*Högsta domstolen*“,
- ve Spojeném království jediný opravný prostředek omezený na právní otázky.

↓ nový

PŘÍLOHA V

OSVĚDČENÍ TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY NEBO SOUDNÍHO ROZHODNUTÍ V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH, U KTERÝCH SE NEVYŽADUJE PROHLÁŠENÍ VYKONATELNOSTI

Články 70 a 71 nařízení ___ Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. SOUD NEBO PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ OSVĚDČENÍ

1.1. Název:

1.2. Adresa:

1.2.1. Ulice a číslo / PO box:

1.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

1.2.3. Členský stát

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Telefon/Fax/E-mail:

2. VEŘEJNÁ LISTINA / SOUDNÍ SMÍR

2.1. Datum a číslo jednací:

2.2. Strany veřejné listiny / soudního smíru³⁵:

2.2.1. *Jméno (jména) věřitele (věřitelů) (příjmení, jméno / název společnosti nebo organizace):*

2.2.2. *Jméno (jména) dlužníka (dlužníků) (příjmení, jméno / název společnosti nebo organizace):*

2.2.3. *Jméno další strany (dalších stran) (příjmení, jméno / název společnosti nebo organizace):*

2.3. Znění vykonatelné povinnosti uvedené ve veřejné listině / soudním smíru³⁶:

Já, níže podepsaný, tímto osvědčuji, že veřejná listina / soudní smír je vůči stranám uvedeným v bodu 2.2.2 vykonatelná/ý v členském státě původu.

Pokud jste připojili dodatečné listy, uveďte počet stránek: ...

V: ...

Podpis a/nebo razítko soudu původu nebo příslušného orgánu:

³⁵ Nehodící se škrtněte.

³⁶ Je-li to zapotřebí, připojte dodatečné listy.

↓ nový

PŘÍLOHA VI

OSVĚDČENÍ O SOUDNÍM ROZHODNUTÍ V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH, U KTERÝCH SE VYŽADUJE PROHLÁŠENÍ VYKONATELNOSTI

Ustanovení čl. 52 odst. 2 písm. b) nařízení ___ Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. SOUD PŮVODU

1.1. Název:

1.2. Adresa:

1.2.1. Ulice a číslo / PO box:

1.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

1.2.3. Členský stát

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Telefon/Fax/E-mail:

2. ŽALOBCE / ŽALOBCI³⁷

2.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

2.2. Adresa:

2.2.1. Ulice a číslo / PO box:

2.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

2.2.3. Stát:

3. ŽALOVANÝ / ŽALOVANÍ³⁸

3.1. Příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace:

3.2. Adresa:

3.2.1. Ulice a číslo / PO box:

3.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

3.2.3. Stát:

4. SOUDNÍ ROZHODNUTÍ

4.1. Datum a číslo jednacích soudního rozhodnutí

4.2. Vykonatelnost soudního rozhodnutí

Je soudní rozhodnutí vykonatelné v členském státě původu

Ano

Ano, ale pouze vůči těmto žalovaným (prosím upřesněte):

4.3. Povaha soudního rozhodnutí

Soudní rozhodnutí o peněžním nároku (pokračujte v bodu 4.4.1)

Deklaratorní rozhodnutí (pokračujte v bodu 4.4.2)

Předběžná a zajišťovací opatření (pokračujte v bodu 4.4.3)

³⁷ Týká-li se soudní rozhodnutí více než jednoho žalobce nebo více než jednoho žalovaného, připojte dodatečný list.

³⁸ Týká-li se soudní rozhodnutí více než jednoho žalobce nebo více než jednoho žalovaného, připojte dodatečný list.

- Ostatní (pokračujte v bodu 4.4.4)

4.4. Podmínky soudního rozhodnutí a úrok

4.4.1. Soudní rozhodnutí o peněžním nároku

4.4.1.1. Soud nařídil ... (příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace) zaplatit ... (příjmení a jméno (jména) / název společnosti nebo organizace)

4.4.1.2. Měna

- euro (EUR) bulharský lev (BGN) česká koruna (CZK) maďarský forint (HUF) litevský litas (LTL) lotyšský latas (LVL) polský zlotý (PLN) britská libra (GBP) rumunský leu (RON) švédská koruna (SEK) jiná (uveďte laskavě kód ISO):

4.4.1.3. Základní částka:

- Částka, jež má být zaplacená jednorázově:
– Částka, jež nemá být zaplacená jednorázově (prosím upřesněte):

4.4.1.4. Úrok, je-li to relevantní

- Úrok přiznaný soudním rozhodnutím:
– Částka: _____ nebo
– sazba ... %. Úrok by se měl počítat od ... (dd/mm/rrrr) do ... (dd/mm/rrrr).
 Úrok, který se počítá od data přijetí soudního rozhodnutí:
– sazba ... %.

4.4.2. Deklaratorní rozhodnutí

Krátký popis skutkových okolností případu a rozhodnutí soudu³⁹

4.4.3. Předběžná a zajišťovací opatření

4.4.3.1. Krátký popis opatření, které bylo nařízeno

4.4.3.2. Opatření bylo nařízeno soudem příslušným ve věci samé.

- ano, na základě článku __ nařízení __ Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000

4.4.3.3. Bylo zajišťovací opatření nařízeno, aniž by byl žalovaný předvolán k soudu?

- Ne

³⁹ Je-li to zapotřebí, připojte dodatečný list.

Ano. Žalovaný má právo napadnout opatření podle vnitrostátního práva

4.4.4. *Jiný druh soudního rozhodnutí*

Krátký popis skutkových okolností případu a rozhodnutí soudu⁴⁰

4.5. Náklady řízení

4.5.1.1. Měna

euro (EUR) bulharský lev (BGN) česká koruna (CZK) maďarský forint (HUF) litevský litas (LTL) lotyšský latas (LVL) polský zlotý (PLN) britská libra (GBP) rumunský leu (RON) švédská koruna (SEK) jiná (uveďte laskavě kód ISO):

4.5.1.2. Má žalovaný nést náklady řízení v plném rozsahu nebo jen částečně?

Ano. Uveďte prosím, o jaké náklady se jedná, a jejich částku (požadovanou nebo vynaloženou).

Soudní poplatky: ...

Náklady právního zastoupení:

Náklady na doručování písemností: ...

Jiné: ...

Ne

Pokud jste připojili dodatečné listy, uveďte počet stránek: ...

V: ...

Podpis a/nebo razítko soudu původu:

⁴⁰ Je-li to zapotřebí, připojte dodatečný list.

PŘÍLOHA VII

OSVĚDČENÍ TÝKAJÍCÍ SE VEŘEJNÉ LISTINY NEBO SOUDNÍHO ROZHODNUTÍ V OBČANSKÝCH A OBCHODNÍCH VĚCECH, U KTERÝCH SE VYŽADUJE PROHLÁŠENÍ VYKONATELNOSTI

Články 70 a 71 nařízení ___ Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

1. SOUD NEBO PŘÍSLUŠNÝ ORGÁN VYDÁVAJÍCÍ OSVĚDČENÍ

1.1. Název:

1.2 Adresa:

1.2.1. Ulice a číslo / PO box:

1.2.2. Místo a poštovní směrovací číslo:

1.2.3. Členský stát

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.3. Telefon/Fax/E-mail:

2. VEŘEJNÁ LISTINA / SOUDNÍ SMÍR

2.1. Datum a číslo jednací:

2.2. Strany veřejné listiny / soudního smíru⁴¹:

2.2.1. Jméno (jména) věřitele (věřitelů) (příjmení, jméno / název společnosti nebo organizace):

2.2.2. Jméno (jména) dlužníka (dlužníků) (příjmení, jméno / název společnosti nebo organizace):

2.2.3. Jméno další strany (dalších stran) (příjmení, jméno / název společnosti nebo organizace):

2.3. Znění vykonatelné povinnosti uvedené ve veřejné listině / soudním smíru⁴²:

Já, níže podepsaný, tímto osvědčuji, že veřejná listina / soudní smír je vůči stranám uvedeným v bodu 2.2.2 vykonatelná/ý v členském státě původu.

⁴¹ Nehodící se škrtněte.

⁴² Je-li to zapotřebí, připojte dodatečné listy.

Pokud jste připojili dodatečné listy, uveďte počet stránek: ...

V: ...

Podpis a/nebo razítko soudu původu nebo příslušného orgánu:

PŘÍLOHA VIII

Členské státy a právní předpisy v článku 76 nařízení ___ Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech

Členské státy a právní předpisy, na něž se odkazuje v článku 76, jsou tyto:

Německo: § 68, 72, 73 a 74 občanského soudního řádu (Zivilprozessordnung), které platí pro oznámení sporu, —

Estonsko: § 214 odst. 3 a 4 a § 216 občanského soudního řádu (tsiviilkohtumenetluse seadustik), které platí pro oznámení sporu, —

Lotyšsko: § 78, 79, 80 a 81 občanského soudního řádu (Civilprocesa likums), které platí pro oznámení sporu, —

Litva: § 47 občanského soudního řádu (Civilinio proceso kodeksas), —

Maďarsko: § 58 až 60 občanského soudního řádu (Polgári perrendtartás), které platí pro oznámení sporu, —

Rakousko: § 21 občanského soudního řádu (Zivilprozessordnung), který platí pro oznámení sporu, —

Polsko: § 84 a 85 občanského soudního řádu (Kodeks postępowania cywilnego), které platí pro oznámení sporu (przypozwanie), —

Slovinsko: § 204 občanského soudního řádu (Zakon o pravdnem postopku), který platí pro oznámení sporu.

PŘÍLOHA V

PŘÍLOHA VI

⊠PŘÍLOHA IX ⊠

⊠ Úmluvy uvedené v článku 80 nařízení ___ Evropského parlamentu a Rady o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ⊠

⊠ Podle článku 80 se nahrazují tyto úmluvy: ⊠

- Smlouva mezi Belgií a Francií o příslušnosti a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Paříži dne 8. července 1899,
- Smlouva mezi Belgií a Nizozemskem o příslušnosti, konkursu, a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Bruselu dne 28. března 1925,
- Smlouva mezi Francií a Itálií o výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 3. června 1930,

↓ Oprava, Úř. věst. L 307, 24.11.2001, s. 28

- Smlouva mezi Spojeným královstvím a Francouzskou republikou o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a protokol k ní, podepsaná v Paříži dne 18. ledna 1934,
- Smlouva mezi Spojeným královstvím a Belgickým královstvím o vzájemném výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a protokol k ní, podepsaná v Bruselu dne 2. května 1934,

↓ 44/2001

- Smlouva mezi Německem a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 9. března 1936,
- Smlouva mezi Belgií a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin týkajících se vyživovací povinnosti, podepsaná ve Vídni dne 25. října 1957,
- Smlouva mezi Německem a Belgií o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 30. června 1958,
- Smlouva mezi Nizozemskem a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 17. dubna 1959,
- Smlouva mezi Německem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin ve věcech občanských a obchodních, podepsaná ve Vídni dne 6. června 1959,
- Smlouva mezi Belgií a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 16. června 1959,

↓ Oprava, Úř. věst. L 307,
24.11.2001, s. 28

- Smlouva mezi Spojeným královstvím a Spolkovou republikou Německo o vzájemném uznávání výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 14. července 1960,
- Smlouva mezi Spojeným královstvím a Rakouskem o vzájemném uznávání výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 14. července 1961, a protokol ji pozměňující podepsaný v Londýně dne 6. března 1970,

↓ 44/2001

- Smlouva mezi Řeckem a Německem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Athénách dne 4. listopadu 1961,
- Smlouva mezi Belgií a Itálií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a dalších exekučních titulů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 6. dubna 1962,
- Smlouva mezi Nizozemskem a Německem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a dalších exekučních titulů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Haagu dne 30. srpna 1962,

- Smlouva mezi Nizozemskem a Rakouskem o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Haagu dne 6. února 1963,
-

↓ Oprava, Úř. věst. L 307,
24.11.2001, s. 28

- Smlouva mezi Spojeným královstvím a Italskou republikou o vzájemném uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Římě dne 7. února 1964, a protokol ji pozměňující podepsaný v Římě dne 14. července 1970,
-

↓ 44/2001

- Smlouva mezi Francií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 15. července 1966,
-

↓ Oprava, Úř. věst. L 307,
24.11.2001, s. 28

- Smlouva mezi Spojeným královstvím a Nizozemským královstvím o vzájemném uznávání výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná v Haagu dne 17. listopadu 1967,
-

↓ 44/2001

- Smlouva mezi Španělskem a Francií o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Paříži dne 28. května 1969,
- Smlouva mezi Lucemburskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Lucemburku dne 29. července 1971,
- Smlouva mezi Itálií a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, soudních smírů a notářských listin, podepsaná v Římě dne 16. listopadu 1971,
- Smlouva mezi Španělskem a Itálií o právní pomoci a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Madridu dne 22. května 1973,
- Úmluva mezi Finskem, Islandem, Norskem, Švédskem a Dánskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná v Kodani dne 11. října 1977,
- Smlouva mezi Rakouskem a Švédskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Stockholmu dne 16. září 1982,

- Smlouva mezi Španělskem a Spolkovou republikou Německo o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná v Bonnu dne 14. listopadu 1983,
- Smlouva mezi Rakouskem a Španělskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí, smírů a veřejných listin v občanských a obchodních věcech, podepsaná ve Vídni dne 17. února 1984,
- Smlouva mezi Finskem a Rakouskem o uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských věcech, podepsaná ve Vídni dne 17. listopadu 1986,
- Smlouva mezi Belgií, Nizozemskem a Lucemburskem o příslušnosti, konkursu a platnosti a výkonu soudních rozhodnutí, rozhodčích nálezů a veřejných listin, podepsaná v Bruselu dne 24. listopadu 1961, nakořik je v platnosti,

↓ Akt o přistoupení z roku 2003,
článek. 20 a příloha II, s. 715

- Úmluva mezi Republikou československou a Republikou portugalskou o uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Lisabonu dne 23. listopadu 1927, dosud platná mezi Českou republikou a Portugalskem,
- Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemné soudní spolupráci, podepsaná ve Vídni dne 16. prosince 1954,
- Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Budapešti dne 6. března 1959,
- Úmluva mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Řeckým královstvím o vzájemném uznání a výkonu soudních rozhodnutí, podepsaná v Aténách dne 18. června 1959,
- Úmluva mezi Polskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 6. února 1960, nyní platná mezi Polskem a Slovinskem,
- Dohoda mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemném uznání a výkonu arbitrážních nálezů a arbitrážních urovnání ve věcech obchodních, podepsaná v Bělehradě dne 18. března 1960,
- Dohoda mezi Federativní lidovou republikou Jugoslávií a Rakouskou republikou o vzájemném uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech výživného, podepsaná ve Vídni dne 10. října 1961,
- Úmluva mezi Polskem a Rakouskem o vzájemné pomoci ve věcech občanských a o dokladech, podepsaná ve Vídni dne 11. prosince 1963,
- Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských,

rodinných a trestních, podepsaná v Bělehradu dne 20. ledna 1964, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Slovinskem,

- Úmluva mezi Polskem a Francií o použitelném právu, soudní příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v oblasti osobního a rodinného práva, uzavřená ve Varšavě dne 5. dubna 1967,
- Úmluva mezi vládami Jugoslávie a Francie o uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Paříži dne 18. května 1971,
- Úmluva mezi Socialistickou federativní republikou Jugoslávií a Belgickým královstvím o uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech výživného, podepsaná v Bělehradu dne 12. prosince 1973,
- Úmluva mezi Maďarskem a Řeckem o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Budapešti dne 8. října 1979,
- Úmluva mezi Polskem a Řeckem o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 24. října 1979,
- Úmluva mezi Maďarskem a Francií o právní pomoci ve věcech občanských a rodinných, o uznání a výkonu rozhodnutí, o právní pomoci ve věcech trestních a o vydávání, podepsaná v Budapešti dne 31. července 1980,
- Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 22. října 1980, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Řeckem,
- Úmluva mezi Kyperskou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 30. listopadu 1981,
- Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 23. dubna 1982, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Kypry,
- Dohoda mezi Kyperskou republikou a Řeckou republikou o právní spolupráci ve věcech občanských, rodinných, obchodních a trestních, podepsaná v Nikósii dne 5. března 1984,
- Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Francouzské republiky o právní pomoci, uznání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, rodinných a obchodních, podepsaná v Paříži dne 10. května 1984, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Francií,
- Dohoda mezi Kyperskou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 19. září 1984, nyní platná mezi Kypry a Slovinskem,
- Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Italskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Praze dne 6. prosince 1985, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Itálií,

- Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o právní pomoci, uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná v Madridu dne 4. května 1987, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Španělskem,
- Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 21. prosince 1987, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Polskem,
- Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bratislavě dne 28. března 1989, dosud platná mezi Českou republikou, Slovenskem a Maďarskem,
- Úmluva mezi Polskem a Itálií o soudní spolupráci a uznání a výkonu soudních rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná ve Varšavě dne 28. dubna 1989,
- Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech, podepsaná v Praze dne 29. října 1992,
- Smlouva mezi Lotyšskou republikou, Estonskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích, podepsaná v Tallinnu dne 11. listopadu 1992,
- Dohoda mezi Polskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 26. ledna 1993,
- Dohoda mezi Lotyšskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných, pracovních a trestních, podepsaná v Rize dne 23. února 1994,
- Dohoda mezi Kyperskou republikou a Polskou republikou o právní spolupráci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 14. listopadu 1996, a
- Dohoda mezi Estonskem a Polskem o poskytování právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, pracovních a trestních, podepsaná v Tallinnu dne 27. listopadu 1998,

↓ 1791/2006 čl. 1 odst. 1 a příloha bod 11(A)

- Úmluva mezi Bulharskem a Belgií o některých soudních záležitostech, podepsaná v Sofii dne 2. července 1930,
- Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o vzájemné právní pomoci, podepsaná v Sofii dne 23. března 1956, dosud platnou mezi Bulharskem a Slovinskem,

- Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Bukurešti dne 7. října 1958;
- Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Československou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Praze dne 25. října 1958, dosud platnou mezi Rumunskem a Slovenskem,
- Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Rumunskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 3. prosince 1958,
- Smlouva mezi Rumunskou lidovou republikou a Federativní lidovou republikou Jugoslávií o právní pomoci, podepsaná v Bělehradu dne 18. října 1960 a její protokol, dosud platné mezi Rumunskem a Slovinskem,
- Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Polskou lidovou republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná ve Varšavě dne 4. prosince 1961,
- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o právní pomoci v právu občanském a rodinném a o platnosti a doručování dokumentů a její připojené protokoly, podepsané ve Vídni dne 17. listopadu 1965,
- Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Maďarskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 16. května 1966,
- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních a její protokoly, podepsané v Bukurešti dne 19. října 1972,
- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Italskou republikou o soudní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Bukurešti dne 11. listopadu 1972,
- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Francouzskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Paříži dne 5. listopadu 1974,
- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Belgickým královstvím o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Bukurešti dne 30. října 1975,
- Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Řeckou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Aténách dne 10. dubna 1976,
- Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Československou socialistickou republikou o právní pomoci a úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních, podepsaná v Sofii dne 25. listopadu 1976,

- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Londýně dne 15. června 1978,
- Dodatečný protokol k Úmluvě mezi Rumunskou socialistickou republikou a Belgickým královstvím o právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, podepsaný v Bukurešti dne 30. října 1979,
- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Belgickým královstvím o uznávání a výkonu rozhodnutí o vyživovací povinnosti, podepsaná v Bukurešti dne 30. října 1979,
- Úmluva mezi Rumunskou socialistickou republikou a Belgickým královstvím o uznávání a výkonu rozhodnutí o rozvodu, podepsaná v Bukurešti dne 6. listopadu 1980,
- Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Kyperskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, podepsaná v Nikósii dne 29. dubna 1983,
- Dohoda mezi vládou Bulharské lidové republiky a vládou Francouzské republiky o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsaná v Sofii dne 18. ledna 1989,
- Dohoda mezi Bulharskou lidovou republikou a Italskou republikou o právní pomoci a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských, podepsaná v Římě dne 18. května 1990,
- Dohoda mezi Bulharskou republikou a Španělským královstvím o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, podepsaná v Sofii dne 23. května 1993,
- Smlouva mezi Rumunskem a Českou republikou o soudní spolupráci ve věcech občanských, podepsaná v Bukurešti dne 11. července 1994,
- Úmluva mezi Rumunskem a Španělským královstvím o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech občanských a obchodních, podepsaná v Bukurešti dne 17. listopadu 1997,
- Úmluva mezi Rumunskem a Španělským královstvím, doplňující Haagskou úmluvu o civilním řízení soudním (Haag, 1. března 1954), podepsaná v Bukurešti dne 17. listopadu 1997,
- Smlouva mezi Rumunskem a Polskou Republikou o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, podepsaná v Bukurešti dne 15. května 1999.

PŘÍLOHA X

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Rady (ES) č. 44/2001, Úř. věst. L 12, 16.1.2001	
Nařízení Komise (ES) č. 1496/2002 (Úř. věst. L 225, 22.8.2002, s. 13)	
Bod 18 písm. A) odst. 3 přílohy II aktu o přistoupení z roku 2003 (Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 561)	
Nařízení Komise (ES) č. 1937/2004 (Úř. věst. L 334, 10.11.2004, s. 3)	
Nařízení Komise (ES) č. 2245/2004 (Úř. věst. L 381, 28.12.2004, s. 10)	
Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1)	pouze bod 11 písm. A) odst. 2 přílohy
Nařízení (ES) č. 1103/2008 (Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 80)	pouze bod 1 přílohy
Nařízení Komise (ES) č. 280/2009 (Úř. věst. L 236, 7.4.2009, s. 13)	
Nařízení Komise (EU) č. 416/2010 (Úř. věst. L 119, 13.5.2010, s. 7)	

PŘÍLOHA XI

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 44/2001	Toto nařízení
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2, úvodní věta	Čl. 1 odst. 2, úvodní věta
Čl. 1 odst. 2 písm. a) až d)	Čl. 1 odst. 2 písm. a) až d)
_____	Čl. 1 odst. 2 písm. e)
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 3
_____	Článek 2
Článek 2	Článek 3
Čl. 3 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 3 odst. 2	_____
_____	Čl. 4 odst. 2
Článek 4	_____
Čl. 5, úvodní věta	Čl. 5, úvodní věta
Čl. 5 odst. 1	Čl. 5 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	_____
Čl. 5 odst. 3	Čl. 5 odst. 2
_____	Čl. 5 odst. 3
Čl. 5 odst. 4 až 7	Čl. 5 odst. 4 až 7
Článek 6	Článek 6
Článek 7	Článek 7
Článek 8	Článek 8
Článek 9	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Článek 11	Článek 11

Článek 12	Článek 12
Článek 13	Článek 13
Článek 14	Článek 14
Článek 15	Článek 15
Článek 16	Článek 16
Článek 17	Článek 17
Článek 18	Článek 18
Článek 19	Článek 19
Článek 20	Článek 20
Článek 21	Článek 21
Čl. 22, úvodní věta	Čl. 22, úvodní věta
Čl. 22 odst. 1	Čl. 22 odst. 1 písm. a)
_____	Čl. 22 odst. 1 písm. b)
Čl. 22 odst. 2 až 5	Čl. 22 odst. 2 až 5
Čl. 23 odst. 1 až 2	Čl. 23 odst. 1 až 2
Čl. 23 odst. 3	_____
Čl. 23 odst. 4 až 5	Čl. 23 odst. 3 až 4
Článek 24	Čl. 24 odst. 1
_____	Čl. 24 odst. 2
_____	Článek 25
_____	Článek 26
Článek 25	Článek 27
Čl. 26 odst. 1 až 2	Čl. 28 odst. 1
Čl. 26 odst. 3 až 4	Čl. 28 odst. 2 až 3
Čl. 27 odst. 1	Čl. 29 odst. 1
_____	Čl. 29 odst. 2

Čl. 27 odst. 2	Čl. 29 odst. 3
_____	Čl. 29 odst. 4
Článek 28	Článek 30
_____	Článek 31
Článek 29	Čl. 32 odst. 1
_____	Čl. 32 odst. 2
Článek 30	Čl. 33 odst. 1 písm. a) až b)
_____	Čl. 33 odst. 1 druhý pododstavec
_____	Čl. 33 odst. 2 až 3
_____	Článek 34
_____	Článek 35
Článek 31	Článek 36
Článek 32	Čl. 2 písm. a)
_____	Článek 37
_____	Článek 38
_____	Článek 39
_____	Článek 40
_____	Článek 41
_____	Článek 42
_____	Článek 43
_____	Článek 44
_____	Článek 45
_____	Článek 46
Článek 33	Článek 47
Článek 34	Článek 48
Článek 35	_____

Článek 36	Článek 64
Čl. 37 odst. 1	Článek 49
Čl. 37 odst. 2	_____
Čl. 38 odst. 1	Článek 50
Čl. 38 odst. 2	_____
Článek 39	Článek 51
Čl. 40 odst. 1	Čl. 52 odst. 1
Čl. 40 odst. 2	Článek 65
Čl. 40 odst. 3	Čl. 52 odst. 2
Článek 41	Článek 54
Článek 42	Článek 55
Článek 43	Článek 56
Článek 44	Článek 57
Čl. 45 odst. 1	Čl. 58 odst. 1 a 3
Čl. 45 odst. 2	Článek 64
_____	Čl. 58 odst. 2
Čl. 46 odst. 1	Článek 59
Čl. 46 odst. 2 až 3	_____
Článek 47	Článek 60
Článek 48	Článek 61
Článek 49	Článek 67
Článek 50	Článek 62
Článek 51	Článek 68
Článek 52	Článek 63
_____	Článek 66
_____	Článek 69

Článek 53	Čl. 52 odst. 2 písm. a)
Článek 54	Čl. 52 odst. 2 písm. b)
Článek 55	Článek 53
Článek 56	Článek 72
Čl. 57 odst. 1	Čl. 70 odst. 1
Čl. 57 odst. 2	_____
Čl. 57 odst. 3	Čl. 70 odst. 2
Čl. 57 odst. 4	Čl. 70 odst. 3
Článek 58	Článek 71
Čl. 59 odst. 1	Článek 73
Čl. 59 odst. 2	_____
Článek 60	Článek 74
Článek 61	Článek 75
Článek 62	_____
Článek 63	_____
Článek 64	_____
Čl. 65 odst. 1	Čl. 76 odst. 1
_____	Čl. 76 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 65 odst. 2	Čl. 76 odst. 2
Článek 66	Článek 77
Článek 67	Článek 78
Článek 68	Článek 79
Článek 69	Článek 80
Článek 70	Článek 81
Článek 71	Článek 82
Článek 72	Článek 83

_____	Článek 84
Článek 73	_____
_____	Článek 85
_____	Článek 86
_____	Článek 87
Čl. 74 odst. 1	Čl. 88 odst. 1
Čl. 74 odst. 2	Čl. 88 odst. 2
_____	Článek 89
_____	Článek 90
_____	Článek 91
_____	Článek 92
Článek 75	_____
Článek 76	Článek 93
Přílohy I až III	_____
Příloha IV	_____
_____	Přílohy I až IV
Příloha V	Příloha VI
Příloha VI	Příloha VII
_____	Přílohy VIII až XI